

Capítol 18

Els fruits

És, doncs, pels seus fruits que els coneixereu. Jesús

*Que feu una vida digna del Senyor
i li sigueu del tot plaents, fruitant tota mena de
bones obres, i enriquint-vos del
coneixement de Déu. Pau*

*Anirem ben d'hora cap a les vinyes,
a veure si el cep floreix, si el raïm tendre ja brota,
i si esclata la poncella del magraner. El Cantit dels Càntics*

Milers de cartes podrien ser presentades que testimonien l'eficàcia guaridora de la Ciència Cristiana, i fan esment explícitament del gran nombre de persones que s'han regenerat i guarit tot llegint i estudiant aquest llibre.

Per a fornir-li al lector seguretat i encoratjament, algunes d'aquestes cartes publicades originalment al CHRISTIAN SCIENCE JOURNAL i al CHRISTIAN SCIENCE SENTINEL, són reproduïdes aquí un altre cop. Els originals són a mans de l'Editor, que pot autenticar els testimonis que llegireu tot seguit.

GUARIMENT DEL REUMATISME

Patia de no dir d'una mena greu de reumatisme, i les meves mans n'estaven tan afectades que no em podia vestir si no m'ajudaven. Al final el mal arribà als genolls, i vaig quedar coix; m'havia de fer ajudar per ajeure'm al llit i per llevar-me. Vaig fer tota mena de tractaments termals esperant que les aigües i els banys que els metges em recomenaven, em fessin bé, però no hi vaig trobar cap alleujament durador. Després d'examinar-me als raigs X, em digueren que les articulacions se m'ossificaven. Vaig consultar, aleshores, un especialista de renom, que havent-me visitat a fons, em digué que el meu mal només aniria a més i que em quedaria invàlid del tot.

Fóu en aquest moment que em deixaren una còpia de *Ciència i Salut amb la Clau de les Escriptures* de la Sra. Mary Baker Eddy. La vaig llegir més per tafaneria que amb el pensament de rebre'n cap benefici físic. A mesura que la Veritat s'anà desplegant davant meu, em vaig adonar que era el meu estat mental el que calia esmenar, i que l'Esperit de la Veritat, que havia inspirat aquest llibre era el meu metge. El meu guariment és absolut, i l'alliberament del meu pensament es manifesta per un vida activa i profitosa en lloc de l'esclavatge d'una invalidesa i d'un patiment sense esperança. Li dec a la nostra estimada Cap, la Sra Eddy, un agraïment que els mots no poden expressar. La seva revelació de l'aplicació pràctica més que purament teòrica de les paraules de Jesús, "Sabreu la veritat, i la veritat us farà lliures," ha estat el meu salvador. No vaig ni haver de demanar l'ajut de cap practicant, tanmateix agraeixo profundament les paraules encoratjadores dels meus amics. -E.B.B, Pasadena, California. USA

ASTIGMATISME I HERNIA GUARIDES

Ja fa gairebé cinc anys que vaig comprar la meva primera còpia de *Ciència i Salut*. Encara no feia quatre mesos que la llegia, que vaig ser guarit de restrenyiment crònic, de migranyes nervioses, d'astigmatisme i d'una hèrnia. On seria, si un amic estimat no m'hagués fet arribar ple de convicció aquesta Veritat beneïda? De ben segur m'hauria enfonsat dins del pantà de la desesperació, o ja estaria enterrat. Agraeixo sincerament tot el bé que jo i els meus n'hem rebut? Miro que els meus actes en siguin testimoni; però a tots els qui no conec personalment, els hi puc dir ben sincerament: "Sí, estic més agraït que

no puc expressar pel meravellós guariment, tant físic, mental, com moral, que he experimentat; i també vull fer saber el meu agraïment a la nostra estimada Cap, que per la seva fidelitat a la Veritat m'ha deixat tocar, si més no, la vora del mantell del Crist. -B.S.J, Sioux City, Iowa. USA

LA SUBSTÀNCIA DELS PULMONS RESCABALADA

El primer cop que vaig sentir a parlar de la Ciència Cristiana fóu, si fa o no fa, quinze anys enrera. Era un malalt crònic des de feia un grapat d'anys. Patia problemes aguts dels budells, bronquitis, i tot un reguitzell d'altres malalties. Un metge m'havia dit que els meus pulmons eren com paper mullat, a punt d'esquinçar-se a qualsevol moment. Vivíam ple de basarda, puix la meua mare, els meus dos germans i ma germana s'havien mort de la tuberculosi. Havia anat a veure molts metges i havia provat tots els remeis materials que em prometien alleujament, però no vaig trobar cap ajut fins que no vaig llegir el llibre de la Sra. Eddy, *Ciència i Salut*. El llibre em fóu fet a mans per una persona que aleshores no el sabé valorar, i em digué que em costaria d'entendre. El vaig començar a llegir amb aquesta idea al cap, però hi vaig copsar belles lluïssors de la Veritat, que esvairen la meua por i em guariren de totes aquestes malalties. No n'he tornat a patir mai més.

També voldria explicar com vaig ser guarit d'un turmell torçat. L'accident passà al matí, i tot el dia i tota la nit em vaig fer jo mateix, tan bé com vaig saber, un tractament de la Ciència Cristiana, L'endemà al matí, el turmell no havia anat a bé; estava molt masegat, inflat i

blau. Sabent que havia fet tot el que podia, vaig decidir de no pensar-hi més. Vaig agafar la meva còpia de Ciència i Salut i em vaig posar a llegir. Ben aviat hi vaig quedar tan enganxat que el turmell em marxà del cap; no hi vaig pensar gens més, perquè vaig copsar un besllum de la creació absolutament espiritual, de Déu, i, vaig perdre de vista, momentàniament, la meva identitat material. Al cap de dues hores, vaig deixar el llibre i vaig anar a un altre quarto. Quan el turmell em vingué al cap, em vaig adonar que ja no em feia mal. La inflor havia minvat, el color blau negrós gairebé s'havia esvaït, i estava la mar de bé. Es guarí mentre jo “era fora del cos ” i “a la presència del Senyor.” Aquesta experiència fóu molt valuosa per a mi, perquè m'ensenyà com es fa el guariment. -C.H, Portland, Oregon. USA

GUARIMENT D'UN FIBROMA EN POCS DIES

El meu agraïment per la Ciència Cristiana no té límits. Feia divuit anys que tenia un fibroma, que pesava, tirant curt, vint-i-dos quilos, i que anava de bracet, des de feia onze anys, d'hemorràgies inestroncables.

Jo vivia a Forth Worth, Texas, i abans de marxar cap a Xicago, l'any 1887, no havia sentit a parlar mai de la Ciència Cristiana. Sempre havia mirat de viure a prop de Déu, i estic convençuda que Ell menà les meves passes vers aquesta Veritat que guareix i salva. Quan feia unes quantes setmanes que era a Xicago, vaig rebre quatre cartes d'una senyora de Texas que s'havia guarit, i m'escrivia animant-me a provar la Ciència Cristiana.

Vaig canviar de pensió, i vaig conèixer una senyora que tenia una còpia de *Ciència i Salut*. Comentant-li que li havia vist el llibre, em digué que en tenia una altra còpia; l'anà a cercar i allargant-me'l em digué que el llegís. La revelació fóu meravellosa i encetà un gran desvetllament espiritual. Aquest desvetllament no em deixà mai més, i un dia que caminava tota sola, vaig tenir el convenciment sobtat que estava guarida, i vaig caminar de pressa tot declarant a cada pas que estava guarida. Quan vaig arribar a la pensió, vaig trobar la mestressa i li vaig dir que estava guarida. Es quedà bocabadada. El tumor es començà a fondre tot seguit, l'hemorràgia s'aturà, i vaig retrobar la meva fortalesa.

Ningú no ha sentit mai una joia més gran que la meua per aquest guariment del Crist, perquè estava molt lassada i afeixugada. La son i la gana passaren gairebé del tot, i el meu cor vessava d'agraïment, perquè sabia que havia tocat la vora del mantell del Crist.

Hi haig d'afegir que fóu la lectura de *Ciència i Salut*, i res més, el que em guarí. Era la segona còpia que havia vist en tota la meua vida.
-S. L, Forth Worth, Texas. USA

GUARIMENT D'UNA MALALTIA DE LA MEDULLA ESPINAL I DE LA DISPEPSIA

Fa molts anys que per a guarir-me em refio del tot de la Ciència Cristiana; i estic contenta de reconèixer que he rebut un gran ajut espiritual i molts d'altres beneficis seguint-ne els ensenyaments. Tinc bones raons d'estar agraïda a Déu i a la nostra venerada Cap, la Sra. Eddy, per aquestes benediccions, que la seva descoberta i el seu amor per la humanitat feren viables. Només havia llegit unes quantes

pàgines del nostre llibre de text, *Ciència i Salut* que ja em vaig adonar que era la veritat, i que al llibre hi havia quelcom que no m'havia pensat de poder trobar mai en aquesta existència. Les proves del guariment es manifestaren immediatament, i vaig poder tornar a fer molta feina sense cansar-me ni que se'm fes un feix.

De mica en mica, vaig aprendre que el desencoratjament és irreal, i vaig entendre en certa mesura que Déu és la meva Vida i que tota l'acció és a la Ment divina. Vaig ser guarit d'una malaltia de la medulla espinal; el nerviosisme i la feblesa s'esvairen i foren bescanviats per la salut i la joia. Un sentiment més gran de joia i d'agraïment m'ajudaren molt a desempallegar-me del mal pair, que m'havia fet patir un grapat d'anys. Un turmell torçat es guarí amb unes quantes hores, fent servir el que entenia de la Ciència Cristiana, i agafant-me fermament a l'afirmació que la nostra Cap fa a la pàgina 384 de *Ciència i Salut*, "Déu no castiga mai l'home per haver fet el bé, treballar honestament, o fer obres de misericòrdia." L'endemà vaig caminar més de dos kilòmetres sense que em fes cap mal. Les creences de l'herència i de la fretura s'han vençut, i la voluntat personal, l'amor egoista, i l'urc fan marxa enrera. -Senyoreta G.W. Brookline, Massachussets. USA

UN CAS DE CIRURGIA MENTAL

Des de fa temps sento que hauria d'explicar la meva experiència de la cirurgia mental. El Maig de l'any 1902, anava cap a casa a dinar, amb bicicleta, i mentre pedalava de pressa costa avall, vaig sortir disparada i vaig caure a terra sobre el costat esquerre amb el braç mal posat sota el cap. L'os del braç es trencà pel mig, entre l'espatlla i el

colze. Em feia molt mal, i em vaig quedar ajaguda quieta, declarant la veritat i negant que hi pogués haver cap accident o res trencat al reialme de l'Amor diví, fins que un senyor em vingué a ajudar, pensant-se, em va dir, que havia perdut el coneixement. Només era dues illes lluny de casa meva, i doncs, vaig tornar a pujar a la bicicleta i hi vaig poder arribar. A casa, em vaig ajeure, i vaig demanar al meu fill menut que em portés el nostre llibre de text. L'anà a cercar tot seguit, i quan feia deu minuts que llegia, em passà tot el mal.

No vaig dir res de l'accident a la meva família, vaig fer les meves obligacions, i vaig arribar a la feina només mitja hora més tard del normal. Els meus amics deien que no m'havia trencat el braç, perquè m'hauria estat impossible de treballar sense que l'os s'hagués posat primer a lloc, s'hagués enguixat, i s'hagués soldat. La seva insistència gairebé em va convèncer que potser m'havia equivocat, fins que un dels meus amics em convidà a anar a veure un metge que feia radiografies. Li demanà al metge que examinés el meu braç esquerre per veure si hi havia alguna cosa anormal. Quan se'l mirà digué, "Sí, s'ha trencat, però el qui li ha enguixat ha fet una bona feina, i no hi tindrà mai cap problema." El meu amic li preguntà aleshores si podia dir on s'havia trencat exactament l'os. El metge assenyalà el punt exacte, explicant que era una mica més gruixut, com un tros d'acer que s'hagués soldat. Aquest fóu el primer d'uns quants casos de cirurgia mental que he observat, i em féu una profunda impressió.

Pel bé dels qui puguin trobar-se com jo, diré que també m'he desempallegat d'uns atacs de migranya terribles, que patia des que tinc memòria. -L.C.S, Salt Lake city, Utah. USA

Vull afegir el meu testimoni al de tants altres, amb l'esperança d'ajudar algun pobre patidor a trobar Déu, la salut i la felicitat. Vaig ser guarit simplement llegint aquest llibre meravellós, *Ciència i Salut*. Feia anys que, cada dos per tres, em feien mal els ulls. Tots els metges que havia anat a veure em digueren que patia inflamació de l'iris i cataractes, que en patiria sempre, i que perdria la vista si no plegava de treballar a l'oficina; m'aconsellaren que m'operés. Amb el temps, em vaig haver de posar ulleres a la feina, i a fora, perquè no aguantava l'aire, i els ulls cada cop estaven més neulats. Només podia llegir uns quants minuts seguits, perquè em feien molta coïssor. Als vespres havia de reposar els ulls per a poder-me'n servir l'endemà; de fet, fins i tot la claror del llum de gas se'm feia inaguantable, i la situació a casa esdevingué malaurada. Un germà estimat em parlà de la Ciència Cristiana, i em digué que llegir *Ciència i Salut* m'ajudaria. Manllvà el llibre i me'l feu a mans. El primer vespre que m'hi vaig posar, m'enganxà tant, que ni em vaig enrecordar que els meus ulls al món fossin fins que la meva dona remarcà que ja eren les onze. Em vaig adonar que havia llegit aquest llibre gairebé quatre hores d'una tirada, i li vaig dir, "em penso que se m'han guarit els ulls." I del dit al fet. L'endemà, mirant-me els ulls, la meva dona veié que les cataractes s'havien fos. Em vaig treure les ulleres per anar pel carrer, i no les he fet servir més, i mercès a la comprensió que he assolit estudiant la Ciència Cristiana, també m'he pogut treure les ulleres que portava a casa, i des de llavors els ulls no m'han fet més mal. De tot això, ara, ja en fa un any i mig. -G.F.S, Liverpool, England.

Fa catorze anys que el meu cor es desvetllà ple d'agraïment alhora, vers Déu i vers la nostra estimada Cap. Al cap de tres mesos d'un maldar constant i pacient per aconseguir una còpia de *Ciència i Salut* (aquests tres mesos vaig visitar totes les llibreries de nou, i moltes llibreries de vell a la ciutat de St. Pau), sense arribar a trobar-ne cap, al final em vaig enrecordar que el desconegut que me n'havia parlat, dient-me que em podia guarir, havia esmentat un nom i havia dit que l'edifici del Teatre Mc Vicker's a Xicago tenia alguna mena de relació amb aquest llibre. Hi vaig escriure tot demanant informació del llibre *Ciència i Salut*, i el llibre m'arribà per correu. Hi vaig trobar una promesa segura d'alliberament immediat de la malaltia del cor i de tots els seus símptomes, nervis, feblesa, dispepsia i insomni. N'havia patit tota la vida, els remeis materials no m'havien fornint cap alleujament durador, i havia perdut l'esperança de guarir-me. Només els qui han viscut aquest esclavatge, s'han sentit atrapats i han estat alliberats per aquests mateixos mitjans, poden entendre la sincera joia experimentada per la primera lectura d'aquest llibre meravellós.

Mig dia de lectura em va convèncer que havia trobat el camí de la santedat i de la salut. El vaig anar llegint, tenint al cap només la il.luminació espiritual, content, tot esperant el moment de ser menat vers alguna persona que em pogués guarir; però les coses velles ja han passat, i tot ha esdevingut nou. Vaig ser guarit del tot abans de trobar cap Científic Cristià, o algú que en sabés res de la Ciència Cristiana, i abans de llegir ni una ratlla de cap altre publicació de la Ciència Cristiana, tret d'un fulletó informatiu; és del tot veritat, doncs,

que el guariment fóu absolutament impersonal, com en fóu també l'ensenyament, que em féu bo de començar tot seguit a demostrar el poder de la Veritat que destrueix tota mena d'error. -E.J.W, NorthYakima, Washington. USA

VAIG TROBAR EL VERITABLE METGE

És amb un profund sentit de reconeixement que us envio els detalls del meu guariment de mà de la Ciència Cristiana. Mentre visitava uns amics al Sud oest d'Ontàrio, tres anys enrera, vaig sentir a parlar de la Ciència Cristiana, i dels guariments meravellosos que feia. Feia vint-i-cinc anys que vivia a Nova York, però no me'n recordo d'haver-ne sentit a parlar mai.

Feia disset anys al moment d'aquesta visita, que patia una gastritis greu, no païa gens bé, i m'afeixugava sovint una sensació de pes al cor. I des de feia quatre anys patia asma i havia de portar ulleres. Em semblava que havia engolit tots els remeis coneguts per a calmar la dispepsia, però només hi havia trobat un alleujament temporal. Vaig comprar una còpia de Ciència i Salut, i simplement llegint aquest gran llibre, en quinze dies vaig ser guarit completament de tots els meus mals físics. Des d'aleshores no he emprat cap remei, i amb l'ajut de Déu, i la claror meravellosa que em fóu revelada per la lectura del llibre de la Sra. Eddy, compto no tornar-ne a prendre mai més. Fumava de vuit a deu cigarrets diaris i bevia de tant en tant, però ara aquests desitjos s'han esvaït, -em sembla que per sempre. Viatjo molt i constantment sóc convidat a fumar i a beure, però no em costa gens d'abstenir-me'n, i m'adono sovint que el meu refús n'ajuda d'altres.

Ni que valoro molt el fet d'haver estat alliberat dels meus mals físics, això no és res si ho comparem amb l'enlairament espiritual que m'ha fornit la Ciència Cristiana. Feia més de deu anys que no anava a cap servei religiós quan vaig entrar en una església de la Ciència Cristiana. Tot el que hi vaig veure i sentir, em semblà tan genuí, que vaig estimar la Ciència Cristiana des d'un bon començament. No he rebut mai cap tractament, -he fet el camí pas a pas, mercè a l'estudi i la demostració pràctica, i sé que tothom pot fer el mateix si s'hi posa.

Des que practico la Ciència m'he desempallegat d'un cas d'una dent corcada en una nit, tot llegint *Ciència i Salut*; i també d'un cas greu de grip, amb trenta-sis hores obeint la dita de les Escriitures, "metge, guareix-te a tu mateix." -B.H.N, New York, N Y. USA

CÀNCER I ASMA GUARITS

Vaig patir molts anys de càncer i de tuberculosi.. Em tractaren els metges més bons de Nova York, Minneapolis, i Dulut, i quan ja no sabien que més fer-hi, vaig sentir a parlar de la Ciència Cristiana. Un veí que havia estat guarit de tuberculosi em deixà el llibre *Ciència i Salut* de la Sra.Eddy, el vaig llegir i em va sorprendre. Al cap de tres mesos estava guarida. La veritat que hi ha en aquest llibre fóu el poder guaridor, i em guarí no només físicament, ans també mentalment. Ja fa onze anys de tot això, i des d'aleshores no m'he allitat ni un dia. Tots aquests anys, he gaudit de demostracions molt belles, i tot i que he passat moltes "proves punyents," aquesta veritat m'ha aguantat dreta i ferma, de vegades aparentment sola, puix Déu era amb mi.

Vull fer esment d'una demostració del deslliurament d'un nadó sense patiment que vaig viure quan en arribar a Idaho. Potser podrà ajudar alguna germana que fullegi el *Journal* tot cercant-hi una demostració d'aquesta mena, com havia fet jo abans del deslliurament del meu fill. Puix a Idaho hi costava de trobar algú que m'ajudés, vaig fer les feines de casa fins el darrer moment, gaudint d'una salut perfecta. Una matinada vaig desvetllar el meu home a les cinc, i a dos quarts de sis, el nadó ja havia nascut, només amb el meu home a costat. La resta de la família quedà ben sobtada en veure'm l'endemà asseguda a tocar de la llar de foc agombolant un nadó. El meu fill gran em portà l'esmorzar i me'l vaig menjar molt de gust; al migdia dinarem tota la família plegada al menjador. El segon dia ja seia al porxo, el tercer dia voltava per l'eixida, i des d'aleshores m'he trobat la mar de bé. Ja en fa tres anys de tot això. Per una persona com jo, que havia passat agonies inexplicables, i havia viscut sempre a prop d'un metge, aquesta experiència fóu meravellosa. Espero que això pugui ajudar a algú dels qui cerquen la veritat; i desitjo expressar el meu amor sincer vers la nostra estimada Cap, que ens ha fet a mans la "Clau de les Escripures." -E.C.C, Lewiston, Idaho. USA

UN CAS REMARCABLE

Fa nou anys el meu fill únic batallava entre la vida i la mort. Alguns del metges de més renom de Boston havien declarat el seu cas inguarible, afirmant que si vivia seria per sempre un invàlid i un incapacitat. Una de les malalties que el corsecava era la inflamació gàstrica. Podia menjar ben poques coses, i fins i tot, tenint molta cura

del què es posava a la boca, patia fins al punt d'haver de jeure mig dia amb espasmes. També patia raquitisme. Els metges deien que no tenia ni un os sa.

Fóu mentre patia aparentment la seva agonia més gran, i quan jo m'havia enfonsat dins la desesperació més negra, que vaig sentir a parlar de la Ciència Cristiana. La persona que em féu arribar aquesta joiosa informació només em demanà que anés a escoltar les coses meravelloses que feia la Ciència Cristiana. Vaig acceptar el convit, perquè estava a punt de fer-ho tot per a salvar el meu fill. I el divendres a sobre, al vespre, vaig anar a la meva primera trobada, que se celebrava a l'Església Mare del Crist, Científica (the Mother Church of Christ, Scientist). Ben abans de començar el servei, tots els seients eren plens, cosa que em sobtà, perquè era un servei setmanal ordinari, i aquell mateix vespre em vaig adonar, pels testimonis que vaig sentir, que la Ciència Cristiana era la religió que feia anys que cercava. L'endemà vaig anar a veure un practicant, però no vaig poder trobar el que m'havien recomanat, perquè anava massa enfeinat. Quan tornava cap a casa em van venir al cap alguns dels testimonis que havia escoltat el vespre abans, -gent que s'havia guarit llegint simplement *Ciència i Salut*. Vaig decidir, de cop, demanar-li el llibre a la meva amiga, i sense imaginar-me el sacrifici que li seria fer-me aquest favor, hi vaig anar a pregar-li que em deixés *Ciència i Salut*. No havia vist mai a ningú que li dolgués tant de separar-se d'un llibre, com la meva amiga quan em va deixar el llibre d'estudi.

El vaig llegir silent, i en veu alta, dia i nit, a casa meva, i malgrat que em semblava que no el podia entendre, el guariment començà tot seguit. La boqueta que s'havia torçat per culpa dels espasmes tornà a

agafar la seva forma natural, i l'infant aviat es pogué llevar, i jugà i tombà per casa com fan tots els infants. Fóu aleshores que decidirem de marxar cap a l'Oest.

Jo era molt novella a la Ciència en aquell moment, i al meu marit li feia por que el viatge pogués fer recaure el nostre fill, però, en canvi, s'ana trobant més i més bé. Les dues setmanes que durà el viatge, vaig llegir constantment la Bíblia, i fórem els únics de tot el tren que no vam patir gens de mareig. Les cames del nen es redreçaren del tot, va poder menjar el que va voler, i des d'aleshores ha estat un infant natural i sa des de tots els punts de vista. Ha passat algunes de les malalties encomanadisses més temudes sense que li fessin cap mal.

Feia mesos que llegia *Ciència i Salut* sense pensar en mi mateixa ni en els nombrosos mals que patia. No havia estat mai gaire valenta, i algunes de les meves malalties eren tingudes per hereditàries i cròniques, i havia arrossegat, doncs, molts anys sobre meu, el feix de la creença en les lleis mèdiques i en les lleis de l'herència. Just abans de començar a llegir *Ciència i Salut* un dels oculistes de més renom de Boston passà mig dia examinant-me els ulls. Segons el seu diagnòstic la condició dels meus ulls era greu, i em digué que hauria de portar ulleres per sempre més. Fóu aleshores que vaig començar a llegir *Ciència i Salut*, i quan em van venir els ulls al cap, em vaig adonar que ja no em calien les ulleres. Des que estudio la Ciència Cristiana, he fet servir els meus ulls sense aturador, de nit i de dia, fent tota mena de feines difícils i sense que em calguessin les ulleres. Vaig ser guarida de tots els meus mals mentre cercava la Veritat pel meu fill, i la majoria no s'han tornat a manifestar. Els que van tornar a treure el cap, només

revingueren a la superfície pe a ser destruïts. Se m'han refet dents i s'han fos imperfeccions facials sense ni adonar-me'n, només llegint *Ciència i Salut*. Tot això, tanmateix, és no res si ho comparo amb l'enlairament espiritual que he rebut. N'estic molt agraïda. -M. T. W, Los Angeles. Cal.

GUARIMENT D'UN PATIMENT INTENS

Vaig patir cinc anys seguits forts atacs de ciàtica, de bracet d'un reumatisme tan greu, que el cos em quedà contrafet. Quan podia bellugar-me, caminava amb l'ajut d'un bastó. Patia atacs cada dos per tres, sobretot quan m'exposava a la pluja o a la rellentor. Un cop em vaig haver de quedar al llit onze setmanes seguides, patint a tota hora, tret de quan les injeccions hipodèrmiques m'alleujaven una mica. Quan patia aquests atacs el meu metge de capçalera era sempre al meu costat. La meva filla consultà un altre metge, que li digué que calia fer-me una operació per a exposar i netejar el nervi ciàtic. Hi hagué també un altre metge que, assabentat del cas, m'examinà el cor i em digué que era molt feble i que em podia morir a qualsevol moment d'un atac de cor.

Al cap de tres anys de patir, vaig sentir a parlar de la Ciència Cristiana, però no va ser fins dos anys després, que vaig decidir deixar-ho tot de banda i posar-me del tot a les seves mans. No m'era fàcil de trucar un practicant, vaig agafar, doncs, el llibre *Ciència i Salut*, vaig començar a llegir-lo i ha aplicar-ne els ensenyaments tan bé com vaig poder. Al cap de tres dies el mal s'havia fos i no he patit la més mínima

recaiguda. Des d'aleshores he gaudit de bona salut i la meva benança és ara perfecta. Els beneficis que he rebut de la Ciència Cristiana són de tota mena, físics, mentals i espirituals, i no canviaria la comprensió que en tinc per res del món. -Sra. E.A.K, Billings, Montana.

REUMATISME I NEFRITIS CRÒNICA GUARITS

Agraeixo a Déu de cor tot el què ha fet per mi. Vaig quedar-me sol a la impensada, amb una pila de reptes i destrets. i vaig començar a estudiar la Bíblia. Mirava de capir-la abans de fer-me de cap església, perquè em semblava que era com s'havia de fer. Des de la meva infantesa havia anat a moltes esglésies diferents, però no n'havia trobat mai cap que m'agradés. Amb el temps, la meva situació esdevingué molt alarmant. La ciàtica que m'havia fet patir molts anys, es féu tan greu que gairebé no podia fer res. I s'hi afegiren altres complicacions, tan punyents, que caminar se'm feia difícil, i m'havia d'asseure sovint. Em semblava que patia una nefritis crònica perquè els ronyons em feien tant mal que se'm fa impossible d'expressar. Amb tots aquests mals que m'afeixugaven, la mort semblava a tocar. Mai m'havia fet membre de cap església, i vaig pensar que ara era massa tard, i que ja seria mort abans no haguessin passat els sis mesos de prova que calien per a ser admès..

Fóu en aquest moment que vaig començar a fer preguntes a la meva germana sobre la Ciència Cristiana, la fe que ella havia abraçat, i ben aviat em vaig adonar que era exactament el que des de sempre havia cercat. Em vaig adonar immediatament que la Ciència Cristiana

era la veritat, i res més que la veritat. Vaig començar a llegir *Ciència i Salut* i també el Nou Testament. Volia saber què havia dit Jesús, perquè em pensava que no viuria gaire més. No vaig anar a cap trobada, ni vaig llegir *Ciència i Salut* per a guarir-me; ni em va passar pel cap. Llegia per a salvar-me de l'infern etern al més enllà. La meua germana m'empenyia a cercar un practicant, però jo només vaig anar llegint i pregant a Déu silentment, i què passà? On anà a raure la malaltia? Vaig anar llegint *Ciència i Salut* i la Bíblia, sabent que el Déu revelat per Jesús ho podia fer tot, que havia fet tot el que és fet, i que pot guarir i guareix el qui pateix. M'ha guarit. Agraïment al Seu sant nom. -G.J.H, Charleston, Illinois. USA

AGRAÏT PER MÚLTIPLES BENEDICCIONS

L'any 1901, la Ciència Cristiana em trobà feble i desesperat. Feia set anys que patia molt mal d'esquena fruit d'una operació. De nit no em podia ajeure, no podia ni reposar ni dormir; i havia de seure apuntalat en una cadira, recolzat sobre un munt de coixins. Només els qui han patit com jo he patit poden capir la malastrugança del meu estat. Havia esgotat tot el que m'oferien els mitjans materials, i no comptava posar-me mai més bé. Tanmateix, un dia, quan em passejava, vaig tenir la sort d'entrar a casa d'un Científic Cristià, que em féu cinc cèntims dels ensenyaments de la Ciència Cristiana. Em recomenà de comprar el llibre *Ciència i Salut*. El vaig comprar, i l'estudi que n'he fet, m'ha guarit del tot l'esquena. La Ciència Cristiana també m'ha guarit d'una inflamació del coll que feia anys que arrossegava, i

de neuràlgies que patia des de la infantesa. Abans de trobar la Ciència, havia anat a veure tres metges dels més bons de Seattle, però no n'hi hagué cap que em pogués alleujar.

Ara ja no pateixo, i la Ciència Cristiana em fa viure joiosament. La promesa de Déu s'ha sadollat en mi "Però per vosaltres que estimeu el Meu nom, s'enlairarà el Sol de la justícia, amb el guariment a les seves ales." -E.O, Georgetown, Washington. USA

ALLIBERAT DE NEURASTÈNIA I D'ALTRES MALS

La Ciència Cristiana trobà en mi el fill d'un sacerdot que no se n'havia sortit de treure cap profit de l'ensenyament constant de l'antiga teologia. Fa uns quants anys un professor de medicina, que ha escrit obres de renom, em declarà neurastènic. Dos anys enrera quan ja feia vuit anys que m'havien diagnosticat la neurastènia, un bon amic em parlà (mercès al Déu Totpoderós) de la Ciència Cristiana. Aleshores prenia remeis gairebé sense aturador, i havia anat a veure onze metges que havien fet tot el que sabien, sense cap bon resultat, malgrat haver-se'm prescrit totes les drogues hagudes i per haver, i haver visitat un munt d'especialistes. Havia fet també tota mena de tractaments higiènics que semblava que em poguessin ajudar. Al moment que la Ciència em vingué a trobar, em prenia tres cops al dia quaranta gotes d'oli de fetge de bacallà i tres de creosota, i tres gotes de la disolució d'arsènic de Fowler, i el mes abans havia comprat remeis per valor de divuit dòlars. Feia un règim molt estricte, -feia més de dos anys que no tocava res fet a la cassola, ni fregits, ni fruits vermells, ni tomàquets.

Vaig començar a llegir *Ciència i Salut* i abans d'haver arribat a la meitat del llibre ja menjava de tot, com els altres. Vaig llegir el llibre onze cops de cap a cap, i més cops saltant-me'n alguns trossos. El llibre ha fet la seva tasca i ara estic bé. -C.E.M, Philadelphia, Pensilvània. USA

MOLTES MALALTIES VENÇUDES

La Ciència Cristiana m'ha ajudat molt, espiritualment i física. Feia trenta anys que patia, segons el diagnòstic dels metges, reumatisme muscular, edema i restrenyiment. Un bon amic que havia conegut quan estava malalt, i que havia estat guarit per la Ciència Cristiana, m'aconsellà que llegís *Ciència i Salut*. I així ho vaig fer, amb el desig de saber la veritat. Una de les coses que em turmentaven era l'insomni. Vaig començar a llegir la Bíblia i el llibre de text de la Ciència Cristiana, i tots els mals es fongueren abans d'haver acabat de llegir *Ciència i Salut* de cap a cap. Em preguntava què en faria dels vells remeis, però la veritat triomfà, vaig agafar tots els remeis materials que tenia i els vaig llençar. Ja fa set anys de tot això, i no m'han calgut mai més. El meu espòs fóu guarit de l'habit de fumar que feia trenta anys que arrossegava, i de problemes del ronyó, llegint *Ciència i Salut*. No trobo paraules que puguin expressar l'agraïment que sento per les múltiples benediccions que ha rebut la nostra llar. -Sra. M.K.O, Seattle, Washington.

La Ciència Cristiana em començà a comprendre ara fa onze anys, i des d'aleshores he estat guarida de neuràlgies d'estómac que havia patit des que era un infant. A mesura que em vaig fer gran, els atacs es feren més sovintejats i més forts; l'únic ajut que els metges em podien oferir eren injeccions de morfina. Després de cada atac, els efectes de la morfina, em deixaven dos dies, absolutament baldada. Estudiant *Ciència i Salut* vaig ser guarida del tot, i aquest problema s'ha fos. Em penso que mai m'havia adonat del que és la por fins que no vaig començar a practicar allò que sabia de la Ciència Cristiana amb els meus fills. Tanmateix, he demostrat molts cops, que la por no pot ni ajudar ni posar pals a les rodes a la nostra demostració de la veritat. El primer cop que me'n vaig adonar fóu quan vaig guarir un cas greu d'inflamació de la gola del meu fill petit. Una nit el so que fa encongir el cor de totes les mares em desvetllà, i vaig trobar l'infantó assegut al llit pantejant feixugament. El vaig agafar al coll, i vaig anar a l'altra cambra. El meu primer pensament fóu, "Oh, si hi hagués un altre Científic Cristià a la vila!" Però no n'hi havia cap, i la feina s'havia de fer, i de pressa. Vaig mirar de tractar l'infant, però estava tan esglaiada que no podia ni pensar; vaig agafar *Ciència i Salut*, que era sobre la tauleta, al meu costat, i vaig començar a llegir fort. Només n'havia llegit unes quantes ratlles que vaig sentir aquestes paraules com si una veu hagués parlat, "La Paraula de Déu és rabent i poderosa, i més esmolada que una espasa de dos talls." Gairebé tot seguit, el menut digué, "Mama, canta "El pastor, " -l'himne de la nostra Cap, que agrada tant als infants, petits i grans. Vaig començar a cantar i a a la segona

ratlla la menuda veueta s'hi afegí No em marxarà mai del cap la sensació de joia i de pau que m'amarà, quan em vaig adonar del rabent que la paraula de Déu, mitjançant *Ciència i Salut* i el bonic himne, havia acomplert la tasca guaridora. Aquest és només un dels molts exemples de com el poder guaridor de la paraula de Déu s'ha demostrat a la nostra llar. -A.J.G, Riverside, California. USA

ALLEUJAMENT DE MOLTES MALALTIES

Pau digué, "Sigueu transformats renovellant la vostra ment." Al meu cas, la sordesa ha estat vençuda en capir més bé la paraula de Déu, tal com l'explica la Sra. Eddy a *Ciència i Salut*. M'he pogut girar molts cops vers Déu, sabent que la Seva voluntat és ajudar-nos a l'hora de les tribulacions, i n'he rebut el bé que em calia. He estat guarida d'una inflamació del pit crònica; i les glàndules, que tot sovint no em deixaven treballar ni a l'escola ni a casa, no m'han amoïnats més. Quan ve la temptació (perquè la Ciència Cristiana és alhora preventiva i guaridora), em giro vers aquest llibre meravellós, *Ciència i Salut*, i la meua Bíblia, que se m'ha fet més estimada des que la llegeixo il.luminada per aquesta nova claror de la comprensió espiritual, i no m'aturo fins que sé que la meua ment s'ha regenerat, perquè l'acció canvia i la inflamació minva.

He vist, doncs, a l'experiència que he fet de la Ciència Cristiana, el començament de la transformació, i sé que la Veritat acabarà d'arrodonir perfectament el que ha començat tan gloriosament en mi. -Sra. C.A. McL, Brooklyn, Nova Escòcia. Canadà.

Vaig patir molt físicament i mentalment quinze anys seguits. Metges eminents em tractaren de tuberculosi hereditària, d'insuficiència hepàtica, i de moltes altres malalties. Vaig mirar de trobar consol a les aigües termals de més renom, a l'ozó de Florida, i a l'aire pur de Colorado, però tot fóu en va. La meua vida era una tortura inacabable.

Tot aquest temps, però, no vaig aturar-me ni un moment de cercar la Veritat sincerament. Vaig examinar tots els ensenyaments religiosos amb atenció calmada i sense prejudicis. De protestant ortodox, vaig esdevenir escèptic, seguidor de Voltaire, Tom Paine i Ingersoll; tanmateix vaig servir la fe en un Ésser Suprem i intel·ligent creador de tot. Malalt, lassat, dubtós i desesperat, vaig entrar per casualitat dins d'una església de la Ciència Cristiana a Nova York, un dimecres al vespre, sense saber on anava. Vaig veure molta gent que hi entrava i vaig seguir-los, pensant que un casament els havia aplegat. En saber que era el seu servei ordinari dels dimecres al vespre, vaig preguntar de quina confessió eren. Vaig pensar que era una altra de les noves religions de moda, però després d'haver-ne sentit explicacions més clares, vaig agafar una còpia de *Ciència i Salut*, tot promentent que la llegiria curosament. Vaig començar a llegir el llibre un dimarts, i el vaig acabar el divendres d'aquella mateixa setmana. Encara estava a les fosques. Vaig deixar el llibre, vaig cloure els ulls sense voler, i vaig pregar silenciosament a Déu.

Vaig romandre una estona quiet i expectant i em vaig sentir com el mariner, que empès molts dies d'una banda a l'altra dins d'una mar avalotada, els núvols baixos i l'esquitxadissa de la mar enarborada, tota la naturalesa embolcallada dins la foscor; desesperat, s'agenolla i encomana la seva Ànima a Déu, i de cop, veu l'estel Polar enmig dels núvols esfilagarsats, l'estel que li assenyala la direcció que mena el seu vaixell a ribes segures. Se m'aclariren moltes coses. Vaig veure que hi havia una sola Paternitat divina i una sola germanor humana que "havia estat orb, i ara hi veia;" que ja no hi havia ni mal, ni patiment, ni por, ni mal pair. Aquella nit vaig dormir com un infant, i em vaig llevar fresc com una rosa. Dels meus vells mals, no n'ha quedat cap rastre, i em sento com una nova criatura. -L.P, New York, N. Y. USA

VAIG ASSOLIR LA PAU I LA SALUT

Fa nou anys, un familiar, que deixant enrera múltiples tribulacions havia trobat la salut i a l'harmonia, i que reflectia agraïment en cada paraula i en cada fet, em va menar vers la Ciència Cristiana. Vaig pensar, "Déu realment guareix totes les nostres malalties."

Vaig llegir *Ciència i Salut* el primer cop sense entendre'n res. Vivia deprimert i ple de foscor, i vaig deixar el llibre de banda una temporada. Tanmateix la bona llavor s'havia plantat, i al cap de poc temps el vaig tornar a agafar i a llegir, amb tant delit que tot els meus mals s'espargiren "com la boirina sota el sol del matí." L'asma (que tothom es pensava que era hereditària a la meva família), una greu neuràlgia, i

a més a més el vell habit de beure i de fumar, es fongueren. Beneït sigui el Senyor, “envià la seva paraula,” i em guarí, perquè la lectura de *Ciència i Salut* féu entrar a la meva consciència la veritat que fa lliure. -S, Shellman, Georgia. USA

TUBERCULOSI GUARIDA EN UN TRES I NO RES

Fa gairebé cinc anys que vaig començar a parar esment de la Ciència Cristiana, mercès al guariment de la meva dona, malalta del que els metges en diuen tuberculosi als seus darrers estadis. Havia provat tot el que la matèria mèdica ens oferia, i tots els metges ens deien el mateix. Al final només ens recomanaren un clima més sec i més alçada, i alguna cosa per a calmar-la a mida que s'anés trobant més malament.

Vam provar més d'un clima, però no es trobava pas més bé, ben altrament. Ras i curt, lluità fins a primeries de Març del 1899. I s'hagué de tornar a allitar. Quan feia dos dies i dues nits que patia, vaig fer venir un metge. Féu el seu diagnòstic, tot dient que no hi podia fer res, tret de donar-li pastilles de morfina perquè reposés. N'hi vaig donar dues segons la prescripció, i just abans de donar-li la tercera, la meva dona em cridà al capçal del llit, i em digué, “No em donis més pastilles d'aquestes, em fan més mal que bé.” Les vaig agafar i les vaig llençar al foc, tot i que aleshores encara no en sabíem res de la Ciència Cristiana. N'havíem sentit a parlar, i prou. Li havia donat la darrera pastilla a les vuit del vespre, a les nou del matí de l'endemà, una Senyora que havia estat guarida per la Ciència Cristiana, la vingué a veure, i li parlà per primer cop d'aquesta gran veritat. La meva dona

l'acceptà i decidí que en faria la provatura. Li va deixar *Ciència i Salut* aquell mateix dia. Li donà el llibre a les deu, i la meva dona el llegí fins a l'hora de dinar. Dinà enganada. El primer àpat des de feia tres dies, i aquell mateix vespre es vestí, anà al menjador i sopà de gust. Aquella nit va dormir bé. Manllevà la còpia de *Ciència i Salut* d'aquesta senyora, dues hores diàries, vuit dies seguits, i quedà guarida. Quan començà a llegir *Ciència i Salut* pesava quaranta tres quilos. Al cap de tres mesos, en pesava seixanta-un. -A.J.D, Houston, Texas. USA

UN ESTUDI PROFITÓS

Pot ajudar-ne d'altres saber que algú ha estat realment guarida d'una malaltia greu per la Ciència Cristiana. Fa més de nou anys que vaig començar a estudiar aquesta Ciència, i seria difícil de trobar una persona més sana que no en sóc ara. Puc rutllar tot el dia, del matí fins al vespre, recolzant-me sobre el pensament "els qui esperen en el Senyor revifem la seva força." Puc dir realment que gairebé no sé què és el cansament físic. Abans de saber res de la Ciència els metges m'havien dit que havia perdut un pulmó per culpa de la tuberculosi i que l'altre estava tocat; des del seu punt de vista, doncs, les esperances eren minses. Havia provat tots els remeis que m'havien suggerit. Havia anat a l'alta muntanya, però no em va provar, i quan ja no sabíem què més fer, els metges em digueren que valia més que me n'anés a Anglaterra -que l'aire de l'oceà m'aniria bé-. Anàrem, doncs, tres mesos a les Illes Britàniques, i tot i que en tornar em trobava més bé, no va durar gaire. Al cap d'un mes encara no, estava més malament que mai, i els metges digueren a la meva mare que no viuria més enllà d'unes quantes setmanes, o mesos, a tot estirar.

En aquell moment, una senyora, que no coneixíem de res, em suggerí que provés la Ciència Cristiana. No hi tenia cap prejudici en contra, puix no sabia ni que era. A la ciutat de l'Oest on vivíem no hi coneixíem cap Científic Cristià, i quan em digueren que podia demanar a Kansas City que se'm fes un tractament a distància, vaig pensar que no tenia ni solta ni volta. També em digueren que molta gent s'havia guarit llegint el llibre de text de la Ciència Cristiana, *Ciència i Salut*, i aquesta possibilitat em semblà encara més forasenjada que el tractament a distància, però com que fins aleshores havia provat tot el que havíem sentit, la meva mare féu anar a cercar el llibre.

Va arribar a mitjans d'Octubre i el començarem a llegir plegades. Des d'un bon començament em va semblar que era una cosa que sempre havia cregut, però que no sabia com expressar -em semblava tan natural! Malgrat que em vaig anar posant bé mica en mica, notava que em refeia. Passades les vacances de Nadal, vaig començar a anar a escola i vaig fer tot el trimestre sense faltar-hi ni un dia, -cosa que no havia fet mai abans. Vaig acabar el curs sense fallar ni un dia -de fet, des d'aleshores, no m'he quedat ni un dia al llit. Tinc la certesa absoluta que ara mateix tinc dos pulmons bons i sans. Els clots del meu pit s'han omplert, i respiro perfectament amb tots dos pulmons; no tinc gairebé refredats, ni cap senyal de tos.

La gent de vegades diu, "oh, potser no vas tenir mai la tuberculosi." Bé, en tenia tots els símptomes, i tots s'han fos llegint *Ciència i Salut*.
-E.L.B, Xicago, Illinois. USA

Em sento empès a escriure el meu testimoni i espero que es reconegui com un testimoni més de la Veritat que s'exposa al llibre *Ciència i Salut amb la clau de les Escriptures*.

El primer cop que vaig sentir a parlar de La Ciència Cristiana fóu l'any 1883. Seia en un bar a Ledville, Colorado, llegint un diari local. Els meus ulls anaren a caure sobre un article que parlava d'una gent peculiar, a Boston, que declaraven haver descobert la manera de guarir que Jesús emprava. No me'n recordo de gairebé res més del que deia l'article, però aquests mots em quedaren gravats.

Havia anat a Colorado des de Nova York, on vivia, i on molts metges eminents m'havien tractat. El darrer, que fóu massa honest per a quedar-se els meus diners, sabent que no em podia guarir, m'aconsellà que m'allunyés dels metges i no prengué més remeis, puix res, tret de la mort, no em podia alleujar. Alguns metges m'havien diagnòsticat una nefritis crònica, d'altres pedres als ronyons amb una inflamació aguda de la bufeta i de la pròstata.

A la primavera del 1888 la meva esposa i jo passàrem el vespre a casa d'un conegut. La seva dona havia estat guarida a l'Est per la Ciència Cristiana. Aquest senyor agafà un llibre d'un prestatge de la llibreria, tot dient, "Aquesta és una obra cabdal de la Ciència Cristiana." Era *Ciència i Salut*. En pic vaig llegir-ne el títol, vaig saber que era el llibre que volíem. L'enviàrem a cercar tot seguit, i quan va arribar obeírem l'àngel del Senyor i l'engolírem amb delit. Jo tenia un gran prejudici contra la Bíblia, i la meva primera victòria sobre mi mateix fóu consentir de llegir els quatre Evangelis. La meva esposa em comprà un

Nou Testament i el vaig començar a llegir. Quin canvi em va sobrevenir! Els meus prejudicis es fongueren tot d'una! Quan vaig llegir les paraules del Mestre, en vaig entendre el sentit i la lliçó que hi mirava de transmetre. No em costà gens d'acceptar la Bíblia sencera, no hi vaig poder fer res, em robà el cor! La malaltia que m'havia turmentat tots aquells anys, es féu sis mesos més punyent que mai, com si em volgués desviar de la Veritat; però li havia perdut la por.

Vaig anar estudiant *Ciència i Salut* i la malaltia es fongué. Puc dir honestament que *Ciència i Salut* fou el meu únic guaridor, i ha estat el meu únic mestre. -R.A.C, Los Angeles, California. USA

GUARIMENT D'UNA MALALTIA DELS ULLS

La Ciència Cristiana em vingué a trobar quan era una desferra, el meu cos tot ple de nafres. Els meus ulls estaven tan malalts, que havia de reposar al quarto, ben fosc, setmanes seguides, moltes hores al llit, sedat amb opiacis. Tant el metge de capçalera com un especialista havien dit que la malaltia dels ulls no es podia guarir, tot i que podia gaudir d'un alleujament momentani. M'havien operat un cop, i el metge m'havia dit que si agafava fred em quedaria del tot cega. El meu patiment era indescriptible. Un capellà venia cada dia, seia al meu costat i plorava, i al meu bon i dolç metge sovint se li escapaven les llàgrimes. Finalment al cap d'un any d'aquest patiment terrible, m'enviaren a Indiana, a casa d'una germana meva que havia estat guarida de la tuberculosi pulmonar per la Ciència Cristiana. El primer

dia que hi vaig ser, em llegí la Bíblia i *Ciència i Salut amb la clau de les Escriptures* de la Sra. Eddy, i vaig ser guarida. Jo sabia que Déu no fa diferències, i quan vaig veure el què havia fet per la meva germana, que de ser pell i ossos passà a ser una dona cepada, saludable i amb bon color de galtes, sense ni una gota de tos, vaig dir-me, "Déu farà el mateix per a mi, si ho vull acceptar." Vaig ser guarida de cop per la Ciència Cristiana, i agraeixo a Déu que em fes capir la Veritat mitjançant la Sra. Eddy, la nostra estimada Cap. Ara gaudeixo d'una salut de ferro. -Sra. F.S, Laurel, Mississipi. USA

EL LLIBRE DE TEXT EM GUARÍ

A la tardor del 1897 feia dotze anys que vivia a l'ombra dels metges gairebé contínuament. Cadascú hi deia la seva tocant als meus mals, alguns havien diagnòsticat un tumor, etc. Vaig ser guarida llegint *Ciència i Salut amb la clau de les Escriptures* de la Sra. Eddy. Fóu un cas clar de transformació del cos per mitjà de la regeneració mental. Ara estic bé del tot. -J.M.H, Omaha, Nebraska. USA

GUARIMENT D'UN MAL D'ESTÓMAC TOSSUT

No hi ha cap dubte que la majoria de gent s'acosta a la Ciència Cristiana per a assolir el guariment físic, però també hi ha els qui no cerquen especialment aquest objectiu. Esperant que pugui ser d'ajut per aquests darrers, i agraït per tot el bé que he rebut, presento la

meva pròpia experiència. Tres anys enrera, no en sabia res de la Ciència Cristiana, tret del què en deien els diaris i les publicacions del moment. Si mai hi pensava, era per a posar-la al mateix sac d'altres teories humanes que no podien desvetllar la meva simpatia, perquè semblava que s'empararessin alhora en el bé i el mal. No en sabia res de cap guariment, no havia llegit mai *Ciència i Salut* ni havia sentit a parlar del *Journal* o del *Sentinel*, però havia vist gent anar de vegades a l'església de la Ciència Cristiana. Estava cansat de mirar de trobar alguna cosa que m'acontentés a nivell de les creences religioses, perquè em semblava que Déu no volia o no podia fer harmonioses les terribles condicions de la societat humana. No pregava, només de vegades el Parenostre, i fins quan el recitava, passava per alt els mots, "no ens deixeu caure a la temptació." No us podeu imaginar amb quin deler desitjava capir ni que fos una mica el "per què" i el "com" de tot plegat.

I aquí la Ciència Cristiana entrà a la meua vida. Vaig trobar una amiga estimada que feia més d'un any que no veia, una pensadora educada rigorosament. M'explicà que li havien fet uns quants tractaments de la Ciència Cristiana per adreçar un problema físic que patia, i s'havia decantat vers l'estudi de *Ciència i Salut amb la clau de les Escripures* de la Sra. Eddy. Em preguntà si em venia de gust fer una ullada al llibre, i li vaig dir que m'agradaria molt, El primer capítol, "Pregària", em va sorprendre des d'un bon començament, i quan vaig arribar a la interpretació espiritual del Parenostre que hi fa la Sra. Eddy (*Ciència i Salut*. Pag.17) el meu interès es desvetllà del tot. Sabia que d'una manera encara poc clara aprenia què vol dir "pregar sense aturador." Ben aviat em vaig comprar el llibre, i amb l'ajut de les

Lliçons-Sermons que es publiquen al *Quarterly*, vaig començar a estudiar sincerament *Ciència i Salut* i la Bíblia.

Em calia d'allò més el guariment físic, en aquell moment, perquè feia anys que patia un problema d'estómac crònic. Pel què me'n recordo, tanmateix, no hi vaig pensar gens en els beneficis físics que en podia treure d'estudiar *Ciència i Salut*, però creia de tot cor que aquesta Ciència exposava la veritat de tota cosa, i estava tan entestat a capir-ne el Principi que no vaig pensar gaire en mi. Al cap de tres o quatre mesos d'estudi, em vaig adonar que els problemes de l'estómac s'havien esvaït, i també altres problemes físics que no han tornat a treure el nas mai més. Aquest guariment fóu el resultat de la cerca sincera i conscient de la veritat que hi ha a la Bíblia i que la nostra Cap interpreta al nostre llibre de text *Ciència i Salut*. Amb el temps he anat entenent més aquesta Ciència del guariment i quan ha calgut, he pogut ajudar una mica els altres. He après també que el guariment s'esdevé visquent i estimant, i que reflectint l'Amor diví, "els miracles" hi van de bracet.

Quan pensem en la vida pura, aimant i altruïsta que la Sra. Eddy ha hagut de viure per a poder esdevenir conscient d'aquesta veritat i poder-nos-la fer a mans, els mots no poden expressar l'agraïment que sentim els seus deixebles. La millor manera d'expressar-lo és seguint obediències el seu exemple tal com ella segueix també el Crist. -H.T, Omaha, Nebraska. USA

DISPÈPSIA GUARIDA RÀPIDAMENT

He tingut molt temps per a meditar sobre les múltiples benediccions que he rebut de la Ciència Cristiana. Ara fa més de sis anys que vaig

ser guarit del tot d'una dispepsia i d'un restrenyiment greu en llegir *Ciència i Salut*. Estava tan malament que feia més de tres anys que no podia beure ni un glop d'aigua freda. Tot el que bevia havia de ser calent, i el meu únic alleujament eren els enemes d'aigua tèbia. Aquest patiment s'allargà més de tres anys. Puc dir ben sincerament, que vaig ser guarit de cop i per sempre d'aquestes dues malalties llegint *Ciència i Salut*, com he dit abans; perquè em sembla que, de fet, no n'havia llegit ni trenta pàgines que vaig deixar del tot els règims estrictes que feia. Des d'aquell dia he menjat i he begut tot el què m'ha vingut de gust sense que res em fes mal; i ni una gota de remei ha entrat a casa nostra des de fa més de sis anys, i som una família de cinc persones.

He vist també el poder de la Veritat manifestat a casa nostra, quan el nostre fill petit fóu deslliurat d'un mal agònic i retrobà el seu humor més joganer des del moment que cridàrem una fidel practicant de la nostra ciutat. És per tot això que maldo per a estar agraït a Déu i a la nostra fidel Cap, la Sra. Eddy, que mercès a una vida pura i sense màcula pogué descobrir aquesta veritat preciosa pel bé de tota la humanitat. -C. McK, Denver, Colorado. USA

AL CAP DE VINT ANYS DE PATIR

Des que era una nena xica m'havien tingut per invàlida per culpa d'una mala caiguda que m'havia fet jugant. Quan vaig caure, el mal fóu fort, i van passar unes quantes hores que no podia caminar ni aguantar-me drete tota sola. Després, una feblesa cada cop més gran i

un mal punyent a l'esquena alarmaren els meus pares, que cridaren un metge. Els hi digué que tenia problemes a la medulla espinal. Vaig passar vint anys patint, cada dia més, i a voltes, molt severament. En esdevenir esposa i mare, el patiment encara es féu més gran. Provàrem tot el que els metges podien fer, però vist que res no m'alleujava del tot, vaig perdre l'esperança de refer-me.

Quan la Ciència Cristiana arribà a la meua vida, el metge m'havia desnonat, dient que si no em moria aquella setmana, quedaria invàlida del tot, sense poder bellugar ni mans ni peus. El meu home era un viatjant, i el cridaren tot d'una que tornés a casa. Al tren hi trobà un vell amic que li suggerí de provar la Ciència Cristiana. Ell contestà, "no sabem ni que és," i se'n seguí una curta explicació del poder guaridor de la Ciència Cristiana, i del bé que la seva família n'havia rebut. Això revifà les esperances del meu espós, i en arribar a casa, anà a veure un practicant, que ens recomanà de fer-nos a mans *Ciència i Salut*. Així ho vam fer, però la ignorància i el prejudici de la vella educació crearen dins meu una por tant gran que amagava el llibre sota el cobrellit quan la canalla entrava al quarto, per por que no fos de Déu, i els hi pogués fer mal. El tendre amor de Déu fóu, tanmateix, més potent que les pors ximples, i el primer dia que vaig llegir-ne les pàgines sagrades, em vaig convèncer que els ensenyaments que s'hi exposaven eren les mateixes veritats que Jesús havia ensenyat segles enrera. Quan n'havia llegit unes quantes pàgines, vaig agafar tots els remeis que tenia al capçal del llit, i els vaig llençar per la finestra. Vaig tornar a agafar el llibre, i, de cop, la idea del Crist il·luminà la meua consciència i vaig ser guarida instantàniament.

Primer vaig notar que el mal de l'esquena s'esvaïa, i ben aviat vaig alçar-me del llit. Vaig anar llegint el llibre amb delit; era com si volgués devorar la veritat guaridora, i la vaig xuclar com una planta assedegada s'amara de la pluja fina. Quan el sopar fou a taula, me'l vaig menjar de gust amb tota la família, que es van quedar de pedra. Mai ens marxarà del cap com en fou de joiós aquell àpat. Com li vam agrair a Déu, la Ciència Cristiana!

Els anys han passat, ara ja en fa vint que aquest guariment s'esdevingué i roman perfecte. Agraeixo a Déu amb una sinceritat cada dia més pregona que una dona coratjosa fós trobada prou pura per a revifar enmig nostre altre cop aquest guariment Cristià, que restarà per sempre entre els homes per a salvar l'afeixugada humanitat de tot pecat i de tota malaltia. -Sra. P.L.H, Fairmont, Minnessota. USA

DE LA DESEPERACIÓ A L'ESPERANÇA I LA JOIA.

Sovint he tingut el desig de fer saber el que la Ciència Cristiana ha fet per mi, però no en podria explicar mai totes les benediccions; en són tantes! Des de la infantesa havia estat sempre malalt, sense ni una hora de repós, i ben sovint a mans dels metges. Aleshores vivia a l'Est, i se'm recomenà que canviés de clima. Ho vaig fer. Vaig anar cap a l'Oest amb la meva família a la primavera, d'aquell mateix any, però en lloc de trobar-me més bé, cada dia em trobava més malalment, fins que em vaig haver de quedar al llit tres anys seguits, patint d'allò més. Em sembla que tenia, tots els mals que la carn pot patir, i que els metges havien diagnosticat inguaribles; entre d'altres, una nefritis crònica, i tot un reguitzell d'altres malalties, als seus darrers estadis.

Els metges, la majoria especialistes prominents, consideraven el meu cas desesperat. Molts, havent-me visitat, es giraven amb un savi cop de cap, dient, “Què ho fa que encara sigui viva?” Els meus metges, que eren bona gent i havien fet tot el que sabien, llençaren el barret al foc, i la sentència de mort fóu pronunciada.

Fóu aleshores que em vaig adonar que “el darrer espernec de l'home és l'oportunitat de Déu.” El “petit llibre” em fóu donat al moment que més em calia. El vaig llegir, sense pensar que em pogués guarir; m'hi vaig arrapar com una persona que s'ofega. El vaig llegir i rellegir, i ben aviat vaig adonar-me que em trobava més bé; el vaig anar llegint, i vaig ser guarida completament de totes les meves hipotètiques malalties incurables. -L.B, Austin, Minnessota. USA

LA VERITAT FA LLIURE

Éssent fill d'un metge, farmacèutic i ex-apotecari, tenia un menyspreu perfecte pel que em pensava que era la Ciència Cristiana. Tanmateix, sis anys i mig enrera, havent exhaurit tots els mitjans materials que tenia a mà, -matèria mèdica, electricitat, gimnàstica, bicicleta, i d'altres- i trobant-me en una situació desesperada, vaig començar a estudiar la Ciència Cristiana. Feia trenta anys que patia costipats i inflamació del coll, i als darrers cinc anys s'hi havien afegit d'altres malalties, incloent-hi la dispepsia i la bronquitis, i havia perdut més de vint-i-cinc quilos de pes. Vaig ser guarit del tot, i em revingué la salut, la fortalesa i el meu pes mercès a la comprensió espiritual de la Ciència Cristiana que davallà sobre meu al cap de sis setmanes

d'estudi. Vaig rebre aquesta gràcia excel·lent i aquest do perfecte mercès a l'estudi curós i sincer de la Ciència Cristiana tal com ha estat revelada avui al món pel llibre *Ciència i Salut*. La promesa de Jesús, el Crist, "La Veritat us farà lliures," s'ha acomplert, i els darrers sis anys de salut i d'harmonia els he passat mirant sincerament "d'agafar-me fort a allò que és bo."

Tot i estar pregonament agraït pel guariment físic, el meu agraïment per la regeneració mental i espiritual va més enllà del què puc expressar. Quan vaig entendre que la tasca guaridora del pecat i de la malaltia que Jesús féu, no s'havia acabat amb la seva breu estada a la terra, ans es pot acomplir a tots els temps, la meva joia fou il·limitada. Havent gastat milers de dòlars amb les velles pràctiques, em semblà meravellós de ser guarit pel preu tan mòdic del "petit llibre" i d'unes quantes setmanes d'estudi. Tots els prejudicis s'esvairen en un tres i no res davant de la prova que la Ciència Cristiana realment és l'elucidació i l'aplicació pràctica dels ensenyaments de Jesús, que són la veritat demostrable, "La mateixa ahir, avui i per sempre." -C.N.C, Memphis, Tennessee. USA

GUARIMENT DE LA SORDESA

Com a mare de família el meu cor es gira ple d'amor i d'agraïment vers aquesta dona noble que tenim el privilegi d'anomenar la nostra Cap, per tot el que ha fet, mercès al seu llibre, per a mi i els meus.

Deu anys enrera vaig ser guarida de sordesa hereditària i d'inflamació del cervell, simplement llegint el llibre, *Ciència i Salut*. Fins aleshores havia visitat i m'havien tractat els metges especialistes de

l'orella i de la gorja de més renom, tant d'Anglaterra com d'Amèrica, però cada cop em trobava més malament. Aleshores, una senyora que havia estat guarida per la Ciència Cristiana em va convèncer de comprar el llibre i estudiar-ne el contingut. Ho vaig fer a contracor, però no n'havia llegit ni cinquanta pàgines que ja vaig tenir el presentiment d'haver trobat la veritat que fa lliure, i puc dir, que des d'aleshores, no he patit cap recaiguda.

Tanmateix, el que més agraeixo és l'ajut diari que en rebo per a pujar els meus fills. Estic convençuda que si les mares sabessin el que representa realment la Ciència Cristiana, donarien tot el que tenen per saber-ne més. Hem vist la diftèria, les galteres, febrades, i un bon reguitzell d'altres anomenades malalties infantils, fondre's com la rosada sota el sol del matí mercès a l'aplicació de la Ciència Cristiana, -entenant que Déu és omnipresent i omnipotent. Se m'ha demostrat sense cap dubte que Déu és un ajut veritable i sempre a l'abast a l'hora de les tribulacions, i que aquesta veritat meravellosa és un ajut benaurat a l'hora de pujar els fills, i que de pressa la copsen els infants!

Temps enrera a la meva filla petita, que aleshores tenia tres anys, se li desllorigà l'espatlla. Jo era sola a casa. Li feia tan mal que gairebé es va esvanir. La vaig tractar tan bé com vaig saber, però amb el pensament al cap, que en pic algú arribés, aniria a cercar ajut. Semblava que la nena es trobava cada cop més malament i plorava molt. Li vaig treure la roba i li vaig provar de posar l'espatlla al lloc, però li feia tant mal que em vaig començar a esfereir. Aleshores, com una fagonada, em vingué al cap, Què faries si no poguessis trucar a cap practicant? Ara és el moment de demostrar el poder i la presència de Déu. Amb aquest pensament, una gran sensació de confiança i de

calma s'ensenyorí de mi i la por es fongué. Li vaig preguntar a la meva filla si volia que li llegís alguna cosa; i em digué “Si, mama, llegeix-me el llibre de la veritat.” Vaig començar a llegir a viva veu *Ciència i Salut*. Al cap de mitja hora em vaig adonar que provava d'alçar el braç, però féu un crit i se li emblanquí la carona. Vaig anar llegint fort i altre cop féu el gest de posar-se una llaunadura a la boca. Vaig veure, joiosa, que aquest cop gairebé arribà a tocar-se la boca abans l'espatlla no li fes mal. Mentre li llegia el llibre arribà ma germana amb dos fills meus, i la xica saltà del llit, tan contenta de veure els seus germans, que el mal del braç li marxà del cap. Començà a explicar a la seva tieta que s'havia trencat el braç i que la mama li havia tractat amb “el llibre de la veritat.” Eren dos quarts d'onze del matí quan això passà, i a les tres de la tarda ja jugava a fora, com si no hagués passat res. -Sra. M.G, Winnipeg, Manitoba. Canadà.

SALVADA DE LA BOGERIA I DEL DESIG DE SUICIDAR-SE

Uns quants anys enrera, mentre vivia dins les tenebres i la desesperació d'una malaltia mental i d'una llar infeliç, em deixaren el llibre *Ciència i Salut* tot pregant-me que el llegís.

Just en aquell moment els metges havien desnonat la meva filla, i la condemnaven a morir d'una tuberculosi dels pulmons que consideraven hereditària. El meu estat encara semblava més alarmant, puix una malaltia mental es feia palesa, i en lloc d'anar a un hospital mental em semblà que la única opció era el suïcidi. Problemes del cor, del ronyó, i mals de caps, que venien de malalties femenines, no em

deixaven de petja; i eren només alguns dels tràngols que m'encaraven. El meu metge em volia convèncer que em deixés operar per a trobar una mica d'alleujament, però ja m'havien fet una operació seriosa deu anys enrera, i només n'havia tret més patiment; per això no m'hi vaig avenir.

El primer cop que vaig llegir *Ciència i Salut*, vaig començar pel capítol titulat la "Pregària", i ni que en aquell moment em pensava que no em podia enrecordar de res del que llegia, vaig sentir una dolça sensació del poder i de la protecció de Déu, i dins meu també hi despuntà l'esperança de descobrir que aquest Déu era allò que tant em calia, -un ajut que no falla mai a les hores dolents. Encara no havia acabat el capítol de la "Pregària," que la meva filla ja podia anar al pis de baix, menjar tres àpats al dia, i es trobava cada dia més valenta. Encara no havia acabat de llegir el llibre de text, que ja estava bé del tot; però com que mai no havia sentit a dir que la lectura de *Ciència i Salut* hagués guarit ningú, no fôu fins uns quants mesos més tard que no li vaig donar tota la glòria a Déu.

Tots els meus mals m'anaren marxant, tret dels mals de cap; que s'anaren espaiant fins que al cap de tres anys, la por que em feien es fongué del tot.

Ni jo ni la meva filla no em rebut mai cap tractament, només l'estudi de la Bíblia i de *Ciència i Salut*, el llibre de text de la Ciència Cristiana escrit per la Sra. Eddy, ens ha guarit i ens serva sanes i estàlvies.

Quan la Ciència Cristiana era per a mi encara una cosa molt nova, vaig anar a una trobada de testimonis de guariments a la Primera Església del Crist, Científic, a Xicago. Un senyor hi exposà el cas d'una senyora molt infeliç que estava a punt de separar-se del seu home. Aquest senyor li havia preguntat si no estimava el seu home. Ella li contestà, "No, quan em vaig casar l'estimava, però ara no." Ell li explicà

que Déu havia fet l'home a la Seva imatge i semblança, i que Déu és perfecte." Li digué. "Vés a casa i contempla només l'home perfecte de Déu; no has d'estimar el mortal pecador que fins ara veies." La senyora seguí el seu consell, sospesant el fet que no hi ha separació a la Ment divina. Al cap de poc temps la pau i l'harmonia regnaven a la seva llar, i tant l'home com la dona es feren membres d'una església de la Ciència Cristiana.

Aquest testimoni fóu com un missatge davallat del cel. N'havia rebut molts beneficis de l'estudi del llibre *Ciència i Salut*, però no fóu fins aleshores que la meua consciència plena de tenebres no començà a capir la meravellosa naturalesa del nostre Déu. Vaig saber que el què havia passat en aquella llar, podia passar a la meua malaurada llar on mai no hi havia ni pau ni repós.

Plena d'esperança vaig agafar la meua creu, i pas a pas, el meu feix es féu més i més lleuger, a mesura que feia el meu camí, conscient de la presència del Crist, la Veritat, que efectivament ens afranqueix. Els canvis externs no es produïren tot seguit, però al cap de tres anys, tot era pau, tots els membres de la família anaven a l'església plegats i entenien que només hi ha una Ment. -E.J.B, Superior, Wisconsin. USA.

MAL D'ESTÓMAC, GUARIT

Llegint *Ciència i Salut* vaig ser guarit d'un mal d'estómac que feia anys que patia. Havia arribat al punt de tenir atacs cada dos per tres, i cada cop més sovintejats. Feia de viatjant, i ja m'havia acostumat a cridar un metge per a què vingués a l'hotel on m'hostatjava a posar-me injeccions de morfina cada cop que tenia un atac. Això esdevingué una norma en alguns dels indrets on m'aturava, i cada atac em deixava

més baldat. Després del darrer, em vaig aprimar molt. Havia anat a veure molts metges i provat molts remeis, sense treure'n res de bo. A la fi, com a darrer recurs, vaig decidir provar la Ciència Cristiana, i vaig ser guarit llegint el llibre *Ciència i Salut amb la clau de les Escriptures* escrit per la Sra. Eddy.

Des que vaig ser guarit, ara fa sis anys, la meua salut és perfecta. A la família ens refiem sempre del tot de la Ciència Cristiana per a guarir, i l'hem trobada sempre efectiva. Tanmateix, pensem que el guariment físic és secundari comparat amb el fet de capir Déu i la Seua bonesa. Això, a més de la nostra estimació cada dia més gran per la Bíblia és per nosaltres el més valuós. Mirem humilment de viure d'una manera que faci palès el nostre agraïment a Déu, i a la nostra estimada Cap, la Sra. Eddy. -Charles E. Peck, St. Jhonsbury, Vermont. USA

ALLIBERAT DE MOLTS ANYS DE PATIMENT

A la primavera del 1880 un atac molt fort d'estómac em deixà aclofat. Vaig haver de fer llit tres mesos, i sis mesos sense sortir de casa. Tres bons metges em tractaren tot aquest temps. Em vaig refer una mica, però els problemes d'estómac no em deixaven de petja. Em recomenaren que fes banys termals, i en vaig fer, però aviat en vaig quedar desenganyat. Vaig anar a un sanatori, però els problemes d'estómac no em van passar. Alguns amics em recomenaren remeis patentats, però no em feren cap bé.

Vaig viure molts anys aclaparat de tants mals. Finalment, em vaig posar a llegir llibres de medicina, dos anys seguits, amb un bon amic que era metge, per a veure si en podia treure l'entrellat, i mentre

estudiava vaig tenir un atac de vesícula biliar. Vaig patir tant aquests quinze anys, que pensava que no valia la pena viure. I a més a més, cada hivern, a tots aquests destrets, s'hi afegien, el reumatisme i el grip. Als ulls se m'hi feien cataractes, i els tenia gairebé sempre tan inflamats que la meua visió s'havia tornat molt feble i em costava llegir. I no em vull deixar els ulls de poll als peus que em neguitejaven sovint. Havia visitat tot els especialistes haguts i per haver, i havia provat tots els remeis a l'abast, sense trobar-hi cap alleujament.

Mercès a un amic que, veient-me desencoratjat i desesperat, em menà vers la claror que no en sap res de les tenebres, vaig llegir una còpia del llibre *Ciència i Salut* de la Sra. Eddy, i vaig ser guarit en molt poc temps. -D.W.L. Anderson, Indiana. USA

ALLEUJADA DE FORTS PATIMENTS

Vaig començar a estudiar la Ciència Cristiana l'any 1901. Feia cinc anys que patia atacs molt forts, que només alleujaven, aparentment, els narcòtics. Després de tenir-ne un, que fôu, em sembla, el pitjor que mai havia patit, vaig anar a veure el nostre metge de capçalera, que diagnosticà una malaltia greu dels ronyons i em digué que no hi havia cap remei que em pogués ajudar, que l'única via era una operació. Cada cop em trobava més malament; vaig tornar a anar a veure el metge, i m'aconsellà que anés a visitar un metge que tenia connexions a l'hospital de la ciutat d'Augusta. Aquest metge diagnosticà una altra malaltia, però tan greu com la del ronyó. Al bell mig d'aquest desori, una amiga m'oferí una còpia de *Ciència i Salut*. Li vaig dir que no volia llegir-la, però m'atabalà tant i tant, que al final li vaig prometre que m'hi

posaria. Em féu arribar el llibre el dissabte, i el diumenge al matí em vaig asseure a llegir-lo. Quan vaig arribar al lloc on la Sra. Eddy diu que trobà aquesta veritat a la Bíblia, vaig començar a comparar tots dos llibres. Vaig llegir paràgrafs que em semblaren plens de lògica, i em vaig dir a mi mateixa, "això és més a prop de la veritat que tot el que mai he estudiat o m'han dit. Vaig llegir tot el dia, aturant-me només per dinar. A mesura que llegia, tot es féu més i més clar, i vaig sentir que estava guarida. Aquell mateix vespre, una veïna vingué i li vaig dir, "Estic guarida, i m'ha guarit aquest llibre." El vaig anar llegint, i realment vaig ser guarida. Vuit dies després, ja em vaig poder rentar sola. Això fóu el mes de febrer del 1901. Sis setmanes més tard em cridaren que anés a tenir cura de la meva mare. Hi havia el meu antic metge. Li vaig deixar examinar el meu costat perquè volia veure si el mal s'havia fos. Digué, "Certament ja no hi és." Jo li vaig replicar, "Vostè em digué que mai tornaria a tenir salut si no m'operava; què m'ha guarit, doncs?" Ell contestà, "Déu t'ha guarit." -S.H.L, North Pittston, Maine. USA.

AGRAÏDA PER MOLTES BENEDICCIONS

És amb un sincer agraïment per les múltiples benaurances que he rebut de la Ciència Cristiana, que dono aquest testimoni. Vaig sentir a parlar per primer cop de la Ciència Cristiana quinze anys enrera. Una amiga meva es feia tractar per problemes físics, i llegia el llibre de text de la Ciència Cristiana, *Ciència i Salut amb la clau de les Escriptures*. El títol del llibre m'agradà molt. Li vaig dir a la meva amiga, "Si aquesta és la clau de les Escriptures, l'haig de tenir."

Havia fet cursos d'estudis Bíblics en una escola dominical ortodoxa, molts anys, però mai havia quedat contenta del què m'hi ensenyaven; hi mancava alguna cosa; tot i que aleshores no sabia què era. Vaig comprar, doncs, una còpia de *Ciència i Salut* i vaig començar a estudiar. Voldria poder trobar els mots per a expressar tot el que aquest llibre em donà. Il·luminà la Bíblia d'una claror gloriosa, vaig començar a entendre les paraules del Mestre, i vaig mirar de practicar-les.

Sempre m'havia delit de viure d'una manera més Cristiana, i sovint em preguntava perquè no me'n sortia d'entendre la Bíblia més bé. Ara ho sé. Em mancava la comprensió espiritual.

Quan em vaig posar a llegir el llibre, no sabia que la gent era guarida de la malaltia i del pecat simplement llegint *Ciència i Salut*, però aviat me'n vaig adonar. Quan vaig començar a llegir *Ciència i Salut* patia molts mals físics, tots s'anaren fonent un darrera l'altre, i, un dia, em vaig adonar que ja no estava malalta. Era del tot lliure. L'enlairament espiritual també fou gloriós, i a mesura que estudio aquesta Ciència benaurada, m'adono que vaig assolint una comprensió que m'ajuda a vèncer tant la malaltia com el pecat a la meva vida i a la dels altres. Em refio cada cop més del bé, hi tinc més fe, i la creença que el mal té tan poder com el bé, es va fonent. El camí no és feixuc, perquè cada victòria sobre mi mateixa fa créixer la meva fe i atia el desig sincer de tirar endavant. -E.J.R, Toledo, Ohio. USA

AGRAÏT PEL DESVETLLAMENT MORAL I ESPIRITUAL

Ara fa, si fa no fa quatre anys, havent provat diferents mitjans i mètodes per a alleujar els meus patiments físics, un amic fidel em

menà vers els ensenyaments de la Ciència Cristiana. Després de l'oposició inicial, vaig decidir d'esbrinar què deien, amb la idea que si aquests ensenyaments n'havien ajudat d'altres també em podien ajudar a mi; i si no m'ajudaven, els podria deixar de banda, però si més no els hauria provat i tindria el cor tranquil.

Al cap d'uns quants dies de llegir l'obra de la Sra. Eddy *Ciència i Salut*, em vaig adonar que els meus mals s'havien fos, i que gaudia d'una pau que no havia tingut mai abans. Feia anys que fumava sense aturador, malgrat haver provat de deixar el tabac fent servir la força de voluntat, sense sortir-me'n. Aquest desig i el desig de beure, simplement s'esvairen, i vull dir aquí, que vaig rebre totes aquestes benaurances sense entendre gaire el què llegia. Com un presoner, que havia anat anys engrillonat, de cop vaig ser alliberat. Aleshores no sabia com se m'havien segat les cadenes, però vaig haver de reconèixer que fóu mercès a la lectura d'aquest llibre. Vaig sentir llavors un gran desig de llegir-ne més i d'entendre quin era el poder que m'havia alliberat en pocs dies de tot el que feia anys que provava endebades de treure'm de sobre. Vaig capir clarament que era la veritat que Jesús predicà i ensenyà per a alliberar la humanitat gairebé dos mil anys enrera. Tanmateix, no em passà pel cap de fer-la servir pel meu negoci; ans al contrari, vaig pensar que si l'estudiava més, hauria de plegar.

No passà pas. Més aviat em vaig adonar que la mica que n'havia entès m'ajudava molt a la meva feina. Em vaig tornar més honest, més amable, més afectuós envers els altres; també vaig assolir una capacitat de judici més afinada, i vaig aprendre a fer allò que calia just

al moment que calia. El meu negoci florí de manera natural. Abans de saber res de la Ciència Cristiana, la feina m'afeixugava; la por i el neguit no em deixaven dormir. Que n'és de diferent ara! Mercès a l'estudi de la Bíblia, que ara és curulla de tresor immesurables, i del nostre llibre de text, *Ciència i Salut*, i les altres obres de la nostra Cap, em refio de Déu, he rebut la pau i aquest discerniment del caràcter que tant cal per a gestionar un negoci de manera adient. -W.H.H, Bloomfield, Nebraska. USA

GUARIMENT D'UNA MALALTIA HEREDITÀRIA DELS PULMONS

Ja fa temps que em sento empesa a donar testimoni del poder guaridor de la Veritat. De la mateixa manera que jo me n'alegro de llegir altres testimonis, també algú pot fer festa del meu. Vaig ser guarida llegint *Ciència i Salut*. Practicant allò que llegia, vaig entendre que era la Veritat que Jesús ensenyà, la veritat que fa lliure.

Des de la meva infantesa no havia tingut ni un dia bo. Vaig ser guarida d'una malaltia crònica dels pulmons. La tuberculosi era hereditària a la meva família. La meva mare i tres germans n'havien mort. La *llei de la matèria mèdica* deia que jo els hi aniria al darrera ben aviat. També feia vuit anys que patia mals d'estómac, i m'havia acostumat a anar a dormir sense sopar, perquè la por de tenir mal d'estómac després dels àpats era tan gran que m'estava de menjar fins i tot quan tenia gana. Feia vint anys que tenia una malaltia dels ovaris, que es feia cada cop més més i més inaguantable. Començà en tenir el meu primer fill, i ja me n'havien operat. Patia gairebé totes les malalties que la carn pot heretar; tenia mal als ulls des que era un infant; i feia

catorze anys que portava ulleres, perquè més d'un oculista havia pronosticat que perdria la vista; fins i tot un va dir que em quedaria cega abans d'un any si no m'operava, però vaig refusar l'operació.

Haig d'agrair a Déu que la seva Veritat m'arribés de mà de l'estudi del nostre llibre de text. Em manquen els mots per a explicar el què la Ciència Cristiana ha fet per mi a molts nivells, pels meus fills, per la meua llar, per tot el meu. El guariment físic n'és només la menuderia; el desenvolupament i l'enlairament espiritual és "la perla preciosa," la part que mai s'ha explicat. -Sra. J.P.M, Kansas City, Missouri. USA

HOMENATGE AL LLIBRE DE TEXT

He gaudit del privilegi de parlar amb representats de més del seixanta per cent de les nacions de la terra, sota la seva figuera i sota la seva parra. Mai no havia sentit a parlar d'un principi tan entenedor que fes bona la humanitat d'obeir el manament apostòlic "demostru totes les coses," fins que no posaren a les mans *Ciència i Salut amb la clau de les Escriptures*. Penso sincerament que l'estudi honest d'aquest llibre i de la Bíblia ens fa bons de demostrar "totes les coses."

Faig aquesta afirmació categòrica basant-me en tot allò que els meus ulls han vist i les meves orelles han sentit de part de persones d'inquestionable integritat, i també per les proves positives que he assolit estudiant aquests dos llibres. Moltes lleis materials hipotètiques que estaven arrelades a la meua ment, de de la infantesa han estat eradicades. Em va caldre temps per a desvetllar-me i entendre les paraules de la nostra Cap als *Escriptes Miscel.lanis*, p. 206. "Els estadis

progressius de la Ciència Cristiana s'assoleixen pel creixement, no pas per l'amuntegament." Vaig patir molts desenganys i ensopegades abans no vaig estar a punt de fer la feina científica que calia per a demostrar aquesta afirmació; tanmateix malgrat el preu que n'hem de pagar,estic convençut que no podem fer honor a la causa que diem que estimem fins que no podem demostrar, fent la tasca científica, el que Déu és realment per a cada un de nosaltres, i la relació que Hi tenim.

Vull expressar un agraïment afectuós a la nostra Cap per la nova edició de *Ciència i Salut*. Estudiant aquesta nova edició, hom no se'n pot estar de veure la saviesa, l'amor i el pensament pietós que se n'escola. Sovint el canvi d'un sol mot dins d'una frase aclareix el pensament científic no només pel qui ja coneix el llibre, ans també pel qui tot just comença a copsar aquesta llum beneïda. Tot l'honor sigui donat a aquesta dona que estima i tem Déu, Mary Baker Eddy, per la seva tasca d'amor ajudant la humanitat a ajudar-se a si mateixa, i per revelar als seus germans d'una manera entenedora quins són els drets divins de l'home, i què és realment Déu. -H.W.B, Hartford, Connecticut. USA

GUARIMENT D'UNA HÈRNIA I ALTRES MALALTIES GREUS

Quan vaig començar a estudiar la Ciència Cristiana, fa gairebé tres anys, tenia una hèrnia des d'en feia trenta. De vegades el mal era tan viu que em semblava que no el podria aguantar. Aquestes crisis duraven quatre o cinc hores, i malgrat que fèiem tot el que es podia fer, no vaig gaudir de cap mena d'alleujament durador fins que no vaig

començar a llegir *Ciència i Salut amb la clau de les Escriptures*. Quan vaig haver començat, no em volia aturar. Vaig quedar tan embadalida estudiant el "petit llibre" que gairebé no em vaig adonar que el guariment s'havia produït; de fet, vaig ser guarida, no només de l'hèrnia, ans també d'altres mals, reumatismes de les articulacions, ulls de poll, galindons i catarro.

No em separaré mai del llibre si no en puc tenir un altre. Tinc setanta-set anys, i gaudeixo de bona salut. -Sra. M.E.P, St. Jhonsbury, Vermont. USA

MARE I FILLA GUARIDES

Quan la Ciència Cristiana arribà a la meva vida, feia vint anys que prenia remei cada dia per alleujar el restrenyiment. M'havien visitat metges i especialistes; havia fet tractaments magnètics i osteopatia; havia provat de canviar de clima; m'havien operat, i en vaig sortir més malparada que abans. Estava tan desanimada, després d'haver provat tot el que havia sentit a dir, i no trobar-me més bé, que estava a punt de llençar el barret al foc. Fóu aleshores que una amiga em suggerí de provar la Ciència Cristiana. Havia sentit a dir que els Científics Cristians guareixen per la pregària, i vaig pensar que devia ser la manera com Jesús havia guarit. El cor em digué que era tot el que em quedava per provar. Vaig enviar a cercar el llibre, *Ciència i Salut*, i el vaig començar a llegir per tafaneria, sense pensar ni saber que la lectura em podia ajudar, ans pensant que hauria de pendre el remei i alhora fer-me tractar per un Científic Cristià. Vaig deixar, tanmateix, els remeis, i vaig llegir el llibre tres dies seguits; i una claror començà a

lluir dins la foscor. Vaig ser guarida del meu mal i no he tornat a prendre mai més cap remei. Des d'aleshores he estudiat fidelment *Ciència i Salut*, i altres malalties s'han fos. La meva filla petita també ha estat guarida i ha après a emprar aquest coneixement per la feina de l'escola. -Sra. O.R, Leadville, Colorado. USA

GUARIMENT D'UNA MALALTIA DEL FETGE

Quan els meus pensaments es giren enrera vers el temps que em pensava que no tenia cap raó per viure, i cada matí, en desvetllar-me del son nocturn, el desengany de ser encara entre els vius m'engrapava (perquè cada nit volia aclucar els ulls per darrer cop), el meu cor vessa d'amor i d'agraïment a Déu per la nostra estimada Cap, que descobrí aquesta veritat benaurada, i per tots els germans estimats que m'han ajudat amb tant d'amor i paciència als moments dolents.

Fa dotze anys, vaig visitar un metge perquè m'havia vist unes taques gens normals al braç. Em digué que eren taques del fetge, però que per tan poques, no valia la pena prendre res, que m'esperés a tenir-ne més. Al cap de tres mesos, tot jo, tret de la cara i les mans, n'estava ple. Em vaig esverar i vaig anar a veure un altre metge que em donà remei, però al final, em digué que no hi podia fer res més. Vaig anar a trobar altres metges, sense treure'n l'aigua clara. Fa sis anys, uns amics em feren anar a visitar el seu metge de capçalera, que em digué que estava segur que em podia ajudar, i li vaig demanar que fes tot el que sabés. Al cap de dos anys de medicar-me sense aturador, em féu saber que estava tan saturat de remeis que valia més que reposés. Havent-t'hi depès una mòdica fortuna no hi havia vist cap cap

canvi per bé, i em queien les ales del cor.

Fa dos anys, després d'una fallida de negocis, vaig demanar a una de les meves clientes, un quarto amoblat, on pogués rebre els pocs clients que encara em quedaven. Aquesta senyora, que és una Científica Cristiana, em deixà *Ciència i Salut*, i puix sovint em preguntava què em semblava el llibre, el vaig començar a llegir. També vaig començar a anar a les reunions testimonials dels dimecres, que vaig trobar molt encoratjadores. Després d'escoltar-hi els testimonis, vaig decidir de parlar de les taques amb algun practicant, però no fins que no tingués, tirant curt, cent dòlars a la butxaca, puix em pensava que em caldrien pels tractaments, acostumat com estava a pagar aquestes quantitats. No havia preguntat preus, i de fet, no havia dit a ningú les meves intencions, perquè m'estimava més no parlar d'aquest tema. Quan havia llegit la meitat del llibre *Ciència i Salut*, em vaig adonar que no tenia taques, i per més que vaig cercar-ne, no en vaig trobar ni una. S'havien fos completament sense cap tractament. La lectura d'aquest llibre havia acomplert en unes quantes setmanes allò que la matèria mèdica no havia pogut assolir en deu anys. És impossible d'explicar el sentiment d'alleujament i de felicitat que m'amarà. -C.K, Astoria, New York. USA

UNA RECERCA CONVINCENT

Tot i haver donat testimoni del meu guariment a la Ciència Cristiana a la gent del meu voltant i a nombroses localitats, sento que és l'hora de posar la meva espelma al canelobre per a què tots els qui vulguin la

puguin veure. El meu primer record és un record de patiment, -una heretat física de la meva mare; al principi em donà interessos simples, però amb els anys, els interessos es feren compostos. El meu pare era metge, i havia emprat remeis materials per a alleujar la meva mare, sense resultats. Això soscavà la seva confiança que em poguessin ajudar. De fet, sovint em deia que valia més patir sense remeis que esdevenir un consumidor crònic de remeis, i no patir.

Era jove quan vaig entrar al món de l'ensenyament i hi vaig romandre més de vint anys. Tots aquests anys, no va passar ni un dia, que no patís o no tingués por de patir, i sense el meu amor innat per la vida, se m'hauria fet un feix intolerable. Els flocs de civada foren, cinc anys, el meu aliment principal, i em m'arribaren a agradar tant com les crostes a en Kaspar Hauser. Ben aviat vaig aprendre a tenir fe en Déu, i molts cops vaig ser alleujada del mal, però només per veure que tornava a treure el cap d'una manera més punyent.

Al final el meu cor implorà el Déu viu, i la resposta m'arribà de mà d'un del Seus missatgers, que em parlà de la Ciència Cristiana. Li vaig replicar que creia que Déu podia guarir, i que malgrat no tenir cap fe en el guariment de la Ciència Cristiana, m'agradaria esbrinar-ne la teologia, perquè potser em podria ajudar a entendre el sentit de la vida. Feia tres anys que escorcollava obres d'escriptors científics mirant de trobar-hi la clau de l'origen de la vida; molts cops havia pensat haver-ne trobat el fil, però cada cop l'havia tornat a perdre. Parlant un dia amb la meva amiga, em digué que li agradaria deixar-me el llibre de text, *Ciència i Salut*, i el vaig acceptar de cor. Al cap de poc vaig patir un atac molt fort. Vaig obrir el llibre; era el primer cop, i hi vaig trobar un paràgraf cap al mig del llibre que em va cridar l'atenció. Vaig llegir i

rellegir el paràgraf gairebé dues hores. Quan el timbre que anunciava l'hora del te tocà, vaig tancar el llibre, i mai em marxà del cap la percepció que vaig tenir del cel nou i de la terra nova; tot el que podia veure a la naturalesa semblava haver estat rentat i netejat. Les flors, que sempre havia estimat tant, i que des de la meva infantesa m'havien explicat històries tan dolces, ara em parlaven del Qui ho és Tot en tot; els cors dels meus amics em semblaven més dolços, -havia tocat la vora del mantell del guariment.

Aquell vespre, vaig sopar sense enrecordar-me'n de posar-me a punt de patir, i quan el nou dia despuntà, estava més delerosa de fer el bé que no n'havia estat mai. Des que vaig tancar *Ciència i Salut* aquell primer dia, no he pogut tornar a trobar mai més el paràgraf que vaig llegir tans cops; les paraules m'havien marxat del cap, però la joia d'haver trobat la perla que no té preu, no tenia límits. Vaig anar llegint el llibre sense aturador i vaig ser guarida del tot; fa catorze anys que no he vist ni un sol dia de patiment físic. -Senyoreta L.M, Rome, New York. USA

GUARIMENT DE LA SORDESA I DE L'HIDROPESIA

Era sorda des de la infantesa. Patia de no dir després de cada àpat, i estava sempre inflada i embotida. Tot això, de bracet de la tuberculosi pulmonar, feia dir al meu metge, "Em fa trencar el cap; fins ara no havia vist mai un cas com el seu."

Vaig trobar una amiga que havia estat guarida per la Ciència Cristiana, i em digué, "Prova la Ciència Cristiana." Vaig aconseguir una

còpia de *Ciència i Salut* i en tres setmanes vaig ser guarida del tot. Em vaig sentir enlairada, com si els braços de Déu m'abracessin. Semblava que el cel hagués baixat a la terra per mi. Havent patit més de cinc anys, hi ha algú que pugui dubtar del meu agraïment inexpressable? -A.B, Pittsburgh, Pensilvània USA.

AGRAÏDA DE MOLTES BENEDICCIONS

El 1984 vaig començar a estudiar la Ciència Cristiana. La seva veritat guaridora em calia d'allò més. Feia anys que era mig invàlida, sense cap esperança de retrobar la salut ni la força. Feia uns quants anys que m'havien operat i havia acabat patint una peritonitis. Els darrers tres anys abans de començar a estudiar *Ciència i Salut* no passava dia que no tingués mal de cap per culpa de la feblesa i de la mala condició dels meus òrgans interns. Quan vaig començar a estudiar *Ciència i Salut* prenia cinc remeis diferents.

Vaig començar a estudiar *Ciència i Salut* sense demanar tractament, perquè vaig pensar, "si és veritat, seré guarida, i si no n'és, me n'adonaré ben clarament, i la deixaré." Em vaig consagrar a l'estudi d'aquest llibre, i gradualment les meves malalties físiques es fongueren. Vaig ser alliberada, i des d'aleshores, fa gairebé deu anys, ni les meves dues filles ni jo no em pres cap remei, i la nostra comprensió de la veritat ha encarat i vençut totes les suggestions de malaltia.

Era un membre fidel d'una església ortodoxa, però a mesura que em vaig anar fent gran vaig començar a questionar les meves creences, i a la meva església no hi vaig trobar respostes que m'acontentessin.

Em vaig anar desenganyant i me'n vaig allunyar. No podia acceptar la idea de Déu que s'hi ensenyava, i al final les meves amigues em tingueren, amb tristesa, per una ateaista. I en vaig ser fins que no vaig aprendre a conèixer Déu tal com el revela *Ciència i Salut*; des d'aleshores totes les qüestions que tenia han trobat una resposta. Quan era jove sempre havia pregat al Déu que podia capir, i quan l'ombra de la malaltia, del mal i de la mort s'abraonà sobre la meva família, vaig pregar com pregunten els qui saben que si Ell no els ajuda, ningú no els pot ajudar; però les meves pregàries no foren escoltades. Aleshores vaig tancar la Bíblia, tot dient-me, "Hi ha un error en algun lloc, potser algun dia el trobaré."

Només els qui han tastat aquest estat d'esperit, poden entendre la joia que vaig sentir en començar a aprendre a la Ciència Cristiana que és Déu i a entendre el lligam que m'hi uneix.

Moltes proves del poder guaridor de la Veritat i de la protecció de Déu s'amunteguen a la meva ment. Fa set anys quan vivíem en un país llunyà, on la Ciència Cristiana encara no hi era coneguda, la meva filla petita arribà un matí del col·legi tot dient, "Mare, tinc la rosa. Hi ha vint nenes malaltes que fan llit, i em fa por que jo també n'hauré de fer." Tenia la cara, les mans i el pit plens d'una violenta erupció vermella, li feia mal al coll i tenia els ulls inflamats. Vam començar tot seguit a fer la nostra tasca científica, i a la tarda quan la vaig deixar a la porta del col·legi, tenia la cara neta, els ulls lluents, i la por destruïda. Això fòu la fi de la malaltia. -F.M.P, Boston, Massachussets. USA

UNA EXPERIÈNCIA JOIOSA

Plena d'estimació i agraïment a Déu i a la Sra. Eddy, la intèrpret dels bonics ensenyaments de Jesús, desitjo explicar el bé que he rebut de la Ciència Cristiana. Fa poc més d'un any que la Ciència Cristiana em trobà en un estat deplorable, físicament i mentalment. Feia anys que arrossegava un reguitzell de malalties -mal d'estómac crònic, mal als ulls, que la por de perdre la vista (una desgràcia que la meva mare havia patit), feia gairebé inaguantable, i una hèrnia que no em deixava de petja des de feia vint-i-cinc anys. Tots aquests mals, afegits a unes condicions malaurades a casa, em deprimien molt. Havia perdut del tot la fe en un Déu misericordiós, i no sabia on girar-me per a trobar ajut. Fôu aleshores que em parlaren de la Ciència Cristiana, i no em marxarà mai del cap el moment sublim que em vaig adonar que un Pare tot aimant és sempre amb mi. Vaig perdre de vista tot el neguit i la tristor, i al cap de quatre setmanes de llegir *Ciència i Salut*, tots els mals s'havien fos. Avui sóc una dona plena de salut i contenta.

Un any ha transformat la meva vida, i el meu desig sincer és ser cada cop més digne de ser anomenada filla de Déu. Escric aquestes ratlles en testimoni d'agraïment per la comprensió d'aquest gloriosa Veritat. -Sra. R.J, Xicago. Illinois. USA

UN AJUT SEMPRE A L'ABAST

Fa un any que vaig començar a llegir *Ciència i Salut* i ara miraré de resumir el bé que m'ha fet el coneixement d'aquests ensenyaments.

El meu estat de salut un any enrera era dolent de no dir; els meus ulls, que des que era un infant, m'havien creat un fotimer de problemes, em feien molt mal. Al meu país d'origen n'havien tingut cura els especialistes més bons; quan vaig arribar als Estats Units també vaig visitar molts metges, i feia quatre anys que portava ulleres. També patia bronquitis crònica, i havia pres molt remei sense trobar-hi alleujament. A més era un fumador empedreït, i consumia tabac constantment. Patia la malaltia del cor dels fumadors, i bevia a dojo.

El qui em féu a mans l'ensenyament que ara valoro tant, era un representant de llibreries. Li vaig dir que hauria de plegar de la meua feina per culpa dels ulls. Aleshores m'explicà que ell havia estat guarit de càncer pel tractament de la Ciència Cristiana. M'ensenyà una còpia de *Ciència i Salut*, que es veia molt feta servir, i quan em va haver assegurat que si jo hi feia la meua part, seria guarit de les meues malalties, vaig enviar a cercar una còpia de *Ciència i Salut*.

El meu guariment fóu rabent, perquè només al cap de tres setmanes de llegir el llibre vaig ser completament guarit de l'hàbit de fumar. Haig de dir, pel què fa a aquest guariment, que no va caldre cap determini per part meua. Fumava un cigar mentre llegia *Ciència i Salut*, i, de cop, el desig de fumar es va fondre, i des d'aleshores no n'he tingut més ganes. Tot seguit, els meus ulls manifestaren la influència d'aquest nou coneixement que anava assolint, i s'han guarit tan guarits que puc fer la meua feina sense cap problema, i no m'han calgut més les ulleres. Avui el meu cor és normal, la bronquitis s'ha esvaït del tot, i ja no sóc esclau del licor.

La Ciència Cristiana ha demostrat que és un ajut sempre a l'abast, no només per a vèncer malalties físiques, ans pels negocis i per la vida diària. M'ha tret de sobre també una gran por. La Bíblia que jo em mirava de reüll, ha esdevingut la meva guia, i el Cristianisme ha esdevingut una dolça realitat, perquè el llibre de text de la Ciència Cristiana ha estat realment la "Clau de les Escriptures" que ha animat les pàgines dels Evangelis d'un dolç sentit de l'harmonia. -A.F, Sioux City, Iowa. USA

GUARIMENT D'UN GREU PROBLEMA DELS ULLS

Havent sentit a parlar sense gaires miraments de la Ciència Cristiana des d'una trona, vaig decidir d'anar a un dels seus serveis i escoltar jo mateixa el que s'hi deia. Des de la infantesa havia estat fidel a la meva església, i sempre hi havia col.laborat activament. Convençuda que no podia passar per alt cap dels serveis que s'hi feien, vaig aprofitar les trobades del dimecres al vespre de l'església de la Ciència Cristiana, per anar-hi. La meva primera visita no fóu la darrera, i ho dic agraïda, perquè vaig veure immediatament que els Científics Cristians no només predicaven el Cristianisme, ans el practicaven i el vivien. Quan vaig començar a anar-hi, feia setze anys que portava ulleres. De vegades els ulls em feien molt mal, i per això havia anat a veure un especialista darrera l'altre. Tots m'havien donat el mateix consell: que vigilés molt, i em feien fer ulleres noves, que m'alleujaven una temporada. Cap no m'havia donat l'esperança de tornar-hi a veure bé, perquè, deien, el defecte venia de la infantesa i,

amb el temps em quedaria cega.

El pensament de quedar-me orba em feia posar molt neguitosa, però mirava d'entomar-ho amb resignació Cristiana, puix pensava que Déu m'havia trobat prou bona per a fer-me patir; però quan vaig capir que Déu és un Pare aimant, que només forneix el bé, em vaig penedir d'haver-lo fet responsable del meu problema. No vaig fer cap tractament, però vaig llegir *Ciència i Salut*; els meus ulls foren guarits i vaig deixar de banda les ulleres. No puc trobar mots per a expressar el meu agraïment a la nostra estimada Cap, que amb els seus ensenyaments m'ha tornat la visió. Puc dir de veritat, que "Era orba, i ara hi veig," puix en entendre la Veritat he trobat la visió perfecta que Déu m'havia donat. -Sra. B.S, Wilmington (Carolina del Nord) USA

UN TESTIMONI D'IRLANDA

És amb un cor a vessar d'agraïment a Déu i a la nostra estimada Cap que envio aquest testimoni a tot el Camp. Mai havia estat una nena valenta; sempre havia patit constipats i refredats, i vaig tenir tota la vida una gola delicada. Fa set anys, un atac greu de febre reumàtica a les juntes dels ossos, i tot seguit dos de més lleus, em deixaren ben baldada amb un reguitzell de mals, -feblesa, restrenyiment crònic..., que em feien la vida feixuga, i em pensava que no me'n sortiria de trobar ni alleujament ni salut. Havia perdut també la fe i no estimava Déu. No podia acceptar un Déu que, tal com creia aleshores, enviava patiments i tristeses als seus fills per a fer-se'ls seus. Aquest era el meu estat

mental i físic quan la Ciència Cristiana arribà a la meua vida. Una amiga estimada, veient el meu patiment, em parlà de la Veritat, i ni que de moment no vaig pensar que em pogués guarir, el Déu dels Científics Cristians era el Déu que havia cercat tota la meua vida. Vaig començar a llegir *Ciència i Salut*, i no em marxarà mai del cap la joia que vaig sentir en trobar que podia estimar Déu i refiar-me'n. Vaig trobar-hi el gust estudiant la Bíblia, i tot un any no vaig llegir res fora de Ciència i Salut i literatura de la Ciència Cristiana. Quan feia sis setmanes que estudiava el "petit llibre," em vaig adonar que em trobava bé, que feia tres setmanes que no prenia cap remei, i que el meu cos era perfectament harmoniós. Llegir *Ciència i Salut* m'havia guarit. Les paraules no poden explicar la joia meravellosa i l'enlairament espiritual que vaig experimentar. També havia patit estigmatisme i havia portat molts anys ulleres especials per a llegir i treballar, i no podia fer servir els ulls més de mitja hora seguida; però des de la primera lectura de *Ciència i Salut*, em vaig adonar que podia llegir amb qualsevol claror i tanta estona com volgués sense cap neguit. No estic agraïda només pel guariment físic, ans també per la regeneració moral. Ara visc content de poder ajudar els qui estan malalts i moixos. -E.E.L, Curragh Camp, County Kildare, Ireland.

EL LLIBRE DE TEXT FA SOBRERA UNA OPERACIÓ

A les primeries de l'any 1895 el meu metge em digué que si volia estar bé, m'havia de fer una operació. Mentre vivia esporuguida, i plena de basarda per l'operació, una bona veïna em vingué a veure, i

després d'explicar-me què era la Ciència Cristiana, em donà una còpia de *Ciència i Salut*. Em digué que havia de deixar tota mena de remeis, i que estava ben segura que llegint el llibre fidelment, podia ser guarida. El llibre esdevingué el meu company constant, i vaig ser guarida en molt poc temps. A més de l'alleujament de no haver-me d'operar, vaig ser guarida del tot dels mals de cap i dels mals d'estómac que els metges no se n'havien sortit d'alleujar. Fa deu anys que no faig servir remeis de cap mena i no m'he saltat cap servei de la Ciència Cristiana per culpa de la malaltia. Estic bé del tot. Dir que estic agraïda a Déu no expressa prou els meus sentiments. El guariment físic fóu meravellós, però la comprensió que se'm va donar de Déu, i l'habilitat d'ajudar els altres depassa tota la resta. Estimo també moltíssim la nostra estimada Cap. -Sra. V.I.B, Concord, N.H. USA

GUARIMENT DE MALATIES DELS RONYONS I DELS ULLS

A les primeries de l'any 1904 feia classes en un internat. Era molt malaurada i no sabia què era la joia. Tenia problemes de ronyons, a més d'ulls delicats; de fet, la meua salut, en general, no era gaire bona. El metge em digué que el clima no em provava, i que havia de fer un canvi. El més bo per mi, em va dir, seria tornar a França (el meu país natal), però jo no volia deixar l'escola, i doncs, vaig anar fent el cor fort fins el Juliol. Aleshores vaig anar un mes de viatge, però vaig tornar-ne, pitjor de com havia marxat. Tenia un desengany darrera l'altre, estava neguitosa, i sovint pensava que no valia la pena viure. El Setembre del 1904 vaig sentir a parlar per primer cop de la Ciència Cristiana, de boca d'una de les nostres pensionistes que havia estat guarida per un

tractament de la Ciència Cristiana. Vaig comprar el llibre de text, *Ciència i Salut amb la clau de les Escripures* de la Sra. Eddy, i quina revelació fóu, i quina revelació és encara per a mi, puix, de fet, aquest llibre és la deu de la Veritat; feia poc que llegia *Ciència i Salut*, que ja em vaig treure les ulleres, vaig començar a dormir bé i a trobar-me bé tan físicament com mentalment. A més a més, a la nostra escola, que era el regne de la discòrdia, hi torna a regnar l'harmonia i tot ha canviat per bé. No puc explicar la felicitat que la Ciència Cristiana m'ha fornit. Només puc cantar amb el salmista, "Beneeix el Senyor, Ànima meva," i que el Senyor beneeixi la Sra. Eddy.

Ara, el meu únic objectiu és viure seguint la Ciència Cristiana, no només de paraula, ans de fet, estimant més a Déu, i al meu germà com a mi mateixa, i seguint amb humilitat i obediència tots els ensenyaments de la nostra Cap. Les paraules no poden expressar el meu agraïment a la Sra. Eddy per la Ciència Cristiana. -S.A.K, Vancouver, B.C. Canadà

GUARIMENT D'UNA MALALTIA DELS BUDELLS

El primer cop que vaig sentir a parlar de la Ciència Cristiana feia nou anys que patia una malaltia molt punyent dels budells, que cap dels quatre metges que havia visitat no havien pogut diagnosticar, puix cada un atribuïa el patiment que em corsecava a causes diferents. El darrer metge m'aconsellà que no prenguéss més remeis, perquè les drogues no adreçaven la causa ni em feien cap bé. Fóu aleshores que vaig sentir a parlar de la Ciència Cristiana i vaig llegir *Ciència i Salut*

amb la clau de les Escriptures de la Sra. Eddy, uns quants minuts cada dia, tota una setmana, i això em guarí. Mirant enrera, m'he adonat que des del primer moment que vaig començar a llegir el llibre, el patiment s'esvaí. Ja fa disset anys que aquest meravellós guariment s'esdevingué, i no he tornat a estar malalta. El meu agraïment és infinit i la manera més adient d'expressar-lo és mirar de fressar humilment el camí que la nostra Cap ens ha ensenyat amb tant d'amor a *Ciència i Salut*. -Sra. J.W.C, Scranton, Pensilvània. USA

GUARIT LLEGINT EL LLIBRE DE TEXT

Havent pres remeis tot un any, vaig haver de plegar de l'escola i posar-me a mans dels metges dos anys seguits, cada cop més malalta. Em portaren a veure un especialista que em desnonà, declarà que el meu cas no tenia solució, que era als darrers estadis d'una malaltia dels ronyons, i em quedava poc temps de vida. Al cap de poc, el meu oncle em féu a mans una còpia de *Ciència i Salut amb la clau de les Escriptures*, i em pregà que l'estudiés. No feia gaire que m'hi havia posat que ja vaig poder caminar uns quants quilòmetres; feia tres anys que no em bellugava. També em vaig treure les ulleres que feia set anys que portava, puix m'havien dit que em tornaria cega si no tenia bona cura dels meus ulls. Fa més d'un any que vaig rebre aquestes benaurances de Déu, i ara gaudeixo d'una salut i d'una felicitat perfectes. Des que vaig començar a llegir *Ciència i Salut*, no m'he posat més les ulleres ni he pres més remeis. -L.R, Spring Valley, Minnessota. USA

Vaig acostar-me a la Ciència Cristiana purament pel guariment físic. Estava molt malalta i era molt malaurada; era molt cínica i incrèdula pel què feia a Déu i a la religió. Mirava de viure a la meua manera i deixar la religió de banda. Creia molt en el fat i la força de voluntat, i em pensava que els podia posar al lloc de Déu; i vaig fer, doncs, moltes bogeries i imprudències. Estic molt agraïda de poder dir que la meua visió de la vida ha canviat del tot; he gaudit tan sovint de la prova de la saviesa i de la bonesa de Déu que estic contenta i agraïda de saber que el meu esdevenidor és a les Seves mans, i que tot anirà bé. He trobat un Déu que puc estimar i adorar de tot el cor, i ara llegeixo la meua Bíblia de gust i entenent-la.

He estat guarida d'un reumatisme molt punyent només llegint *Ciència i Salut*. Havia provat molts remeis, i també massatges, sense cap resultat; els metges em deien que en patiria tota la vida, perquè era hereditari i havia tingut febre reumàtica quan era una criatura. Patia dia i nit, i res no m'alleujava fins que la Ciència no em demostrà la falsia d'aquesta creença, foragitant-la. Vaig deixar tots els remeis que prenia i no n'he tocat cap més des d'aleshores. Ja fa més de dos anys. Havia provat molts cops de deixar un remei que feia deu anys que prenia, però em trobava tan malament que me l'havia de tornar a prendre, fins que no vaig saber que la Ment única és l'únic remei, i aleshores vaig quedar alliberada del patiment.

També tenia constantment atacs de bilis, refredats i feblesa dels pulmons, i m'havien aconsellat de no sortir quan feia mal temps ..., però ara, contenta, puc dir que estic allerada de totes aquestes lleis materials i que surto faci el temps que faci. -R.D.F, Edinburgh, Escòcia.

Feia vuit anys que patia d'una feblesa dels pulmons, i després d'haver passat per les mans de deu metges diferents als estats d'Illinois, Missouri i Colorado, em feren saber que no tenia cap esperança de refer-me del què van dir, era una tuberculosi hereditària. El meu pare ja n'havia patit. Jo estava seca, afeblida i sense esma de fer res. Una paràlisi dels budells feia més greu el meu estat general. Tres metges en feren el diagnòstic amb pocs mesos de diferència, i li digueren al meu home que només podria gaudir d'un alleujament temporal. I fins i tot això se'm féu difícil malgrat el meu maldar desesperat. Hi havia moments que el mal em feia tornar gairebé boja, i al cap de vuit anys a mans dels metges cada dia estava més malalment. Els quatre darrers anys no havia pogut anar bé de ventre ni un dia, i només me'n sortia per mitjans mecànics, drogues potents i unes estrebades i un patiment terrible.

No havia sentit a parlar del poder guaridor de la Ciència Cristiana, i només per a quedar bé amb una amiga, vaig anar un vespre, fa tres anys, a una de les seves trobades testimonials del dimecres a Boulder, Colorado. Vaig quedar sorpresa del que hi vaig sentir, i vaig decidir estudiar aquesta estranya religió, esperant que em pogués fer algun bé. Vaig comprar el llibre de text, *Ciència i Salut*, i des d'un bon començament, a mesura que l'anava entenent i mirava de practicar el que aprenia, em vaig anar trobant més bé i més valenta, tant físicament com mentalment. Al cap d'una setmana ja estava més bé sense prendre cap remei que no n'havia estat amb tants anys de prendre'n, i encara no havien passat tres mesos que estava més bé que no n'havia estat mai a la meua vida, perquè sempre havia patit poc o

molt de problemes dels budells. Des d'aleshores no he pres cap remei, i només em refio de la Ciència Cristiana. Els meus pulmons estan sans, els meus budells treballen normalment, la meua salut general és excel·lent, i puc fer feines que abans m'haurien deixat baldada, sense cansar-me. Estudiar *Ciència i Salut* ha estat el meu únic mitjà de guariment. -L.M.St.C, Matachin, Zona del Canal, Panama.

DESAPARICIÓ D'UN ECZEMA SEVER

Només fa dos anys que vaig passar de les tenebres a la llum de la Ciència Cristiana, i l'enlairament espiritual ha estat meravellós, per a no dir res dels guariments físics. Les paraules no poden expressar el meu agraïment pels beneficis que he rebut aquest dos anys. Feia cinc anys que patia aquesta temuda malaltia, l'eczema, a tot el cos. Cinc metges em digueren que no hi podien fer res. El patiment era tan terrible com l'infern de foc en què m'havien ensenyat a creure. La Ciència Cristiana arribà a la meua vida, fa dos anys, de la mà d'una amiga estimada, que em donà una còpia de *Ciència i Salut*, i em demanà que la llegís. Li vaig dir que ho faria, perquè com un home que s'anega m'agafava ni que fos a una palla. Feia vint-i-vuit anys que estudiava la Bíblia, però en començar a llegir *Ciència i Salut* i la Bíblia, vaig ser guarida encara no en una setmana. No vaig rebre mai cap tractament. Un cas de rosa que vaig tenir, també fóu destruït en vint-i-quatre hores. -Sra. M.B.G, Vermilion, Ohio. USA

CIÈNCIA I SALUT, UN DO INESTIMABLE

Vinc espontàniament a testimoniar el poder guaridor de la Ciència Cristiana, puix tota la meva vida havia estat una llarga lluita contra la malaltia i els experiments mèdics. Més d'un metge havia admès, després de temps de batallar, que ja no sabia què més fer, i que només em podia oferir pal.liatius, tot dient que el guariment era impossible. Els budells no em treballaven, patia mal de caps intolerables, i una mena de febre groga molt maligne gairebé posà punt i final a la meva estada a la terra. Un fotimer d'altres mals anaven de bracet d'aquesta inharmonia física, però Déu confon la saviesa dels homes, perquè, fa dos anys, estudiant *Ciència i Salut*, fóu llevat el tel de la ignorància i se'm revelà que la salut perfecta és el meu estat real, i que aquest estat no es pot perdre. Les ulleres, que feia anys que havia de menester, es demostraren del tot fora de lloc, i me les vaig treure. La Sra. Eddy m'ha fet trobar a les Escripures una font de consol que no falla mai. Mercès a la seva interpretació, "El camí del Senyor" s'ha fet dret per mi i pels meus. Aquesta interpretació ens ajuda a vèncer diàriament la tirania de la carn i el seu refús de seguir la via benaurada del Crist, la Veritat. L'estudi diàri de la Bíblia i del nostre llibre de text fa més clara dins la meva consciència el poder salvador de Déu. -J.C, Manatee, Florida. USA

UN CRÍTIC CONVENÇUT

Agraït a Déu reconec que dec la meva vida a la Ciència Cristiana. L'any 1895 vaig anar a la meva primera trobada testimonial, i vaig

quedar molt impressionat per la sinceritat dels assistents i l'Amor que reflectien, però pel què fa al guariment espiritual del cos físic, no hi creia pas. Vaig comprar *Ciència i Salut*, i vaig estudiar-ne el contingut per a poder discutir de manera intel·ligent amb els qui jo considerava il·lusos deixebles de la Ciència Cristiana. Vaig estudiar el llibre curosament i a fons, i n'estic content, puix mercès a aquest estudi vaig capir quina és la meva relació amb Déu, i vaig ser guarit d'una malaltia que havia patit des que era un infant, i de la que no se'n coneixia el remei. Certament la meva experiència ha estat el sadollament parcial d'aquests mots de les Escriptures: "Va enviar la Seva Paraula, els va guarir, i els va alliberar de la tomba." Crec que *Ciència i Salut* revela la Paraula de què parla David. -C.A.B.B, Kansas City, Missouri. USA

TORNAR A NÉIXER

El primer cop que vaig sentir la "veüeta dolça" del Crist i vaig ser guarida per la Ciència Cristiana fóu l'Abril del 1904; i des d'aleshores l'esplet de benaurances ha estat tan gran que no puc ni comptar-les. Vaig pujar des que era un infant en una atmosfera intel·lectual, el meu avi patern havia estat quaranta anys un ministre ortodox de la vella escola, i el meu pare un estudiant sincer, que cercava la veritat de totes les coses. Vaig començar ben aviat a meditar i a estudiar per a entendre el sentit de la vida, i vaig arribar a la conclusió, quan no tenia ni vint anys que, malgrat que probablement Déu existia en algun lloc remot, m'era impossible de fer-ne part de la meva vida. El meu credo

més enlairat, llavors, era “Fes el bé, perquè és el bé, i no per la por del puniment.” I començà el patiment. Una pena darrera l'altra sense aturador; deu anys llargs sense repós; la via fóu llarga i penosa, i sempre igual, fins que finalment, l'única cosa que s'havia aguantat ferma a través de tots aquests reptes, la meua salut, s'esfondrà, i amb la salut, la meua darrera esperança. Però havia arribat l'hora més fosca de la nit; i l'albada era a tocar; un dia, una amiga estimada em deixà *Ciència i Salut* sobre el piano, tot dient-me que em faria bé llegir el llibre.

Contenta de poder fugir dels meus pensaments malastrucs, vaig obrir el “petit llibre” i vaig començar a llegir. No havia llegit pas gaire que s'esdevingué una transformació meravellosa! Vaig ser renovada. Vaig tornar a néixer. Les paraules no poden explicar la història de la poderosa inspiració que em menà a les portalades del cel. Quan vaig començar a llegir el llibre la vida era feixuga, però abans d'haver-lo acabat el primer cop, ja feia ben lleugera tota la feina de casa; i des d'aquell dia gloriós, he estat, sempre més, bé. La meua salut és esplèndida, i faig tot el que puc per a deixar lluir la meua claror, a fi que d'altres puguin ser menats vers la Veritat. He lliurat algunes batalles fortes amb l'error, i he après que no podem arribar al cel d'una gambada, ni entrar-hi fàcilment, ans hem de “trucar,” “pregar” i “demandar” sense defallir i honestament.

Vaig mirar enrera molt de temps a veure si l'error s'havia fos, fins que un dia em vaig adonar que per a copsar un besllum del què vol dir el sentit espiritual, havia de deixar enrera el sentit corporal. I aleshores em vaig posar a treballar sincerament per a trobar la via veritable. Vaig

obrir *Ciència i Salut*, i davant meu hi vaig veure aquests mots, "Si entenguéssim Déu, en lloc de només creure-hi, aquesta comprensió establiria la salut" (p.203). Em vaig adonar que havia d'arribar a capir Déu de veritat! Vaig tancar el llibre i amb el cap cot, pregant, vaig esperar, amb gran deler, una resposta. No sé quanta estona hi vaig ser, allà, esperant-me, però de cop, com un raig de sol gloriós després de la tempesta, em vingué al cap clarament aquest pensament, "Calma't, i sàpigues que Jo sóc Déu." Vaig aguantar l'alè -i tot el sentit infinit d'aquest "Jo" amarà fins al més pregon el meu pensament afamat. Tot l'envaniment, l'egoisme, la vanitat, tot el que constitueix el "jo" mortal, fugí avergonyit del meu pensament. Era com si trepitges sòl sagrat. Les paraules són pobres per a transmetre la plenitud d'aquesta inspiració espiritual, però els qui hagin viscut experiències similars, m'entendran.

Des d'aquell moment he tingut una clara consciència de la constant presència d'un Déu infinit que només és bo. -C.B.G, Hudson, Massachussets. USA

DESTRUCCIÓ D'UN SENTIT PLE DE NEGUIT DE L'EXISTÈNCIA

Mercès a la lectura de *Ciència i Salut* i de la il.luminació espiritual que se'n seguí, vaig ser guarit d'una llaga d'estómac i de tots els problemes que hi anaven de bracet, d'un sentit neguitejat de l'existència, d'agnosticisme, ... No vull ni provar d'explicar la tortura que vaig passar per culpa del mal d'estómac. El metge que em tractava m'havia dit que no podia viure gaire més temps, i jo sentia que hi havia d'haver un límit a la tortura que patia, però la malaltia es féu no res mercès a la Ciència Cristiana, que em portà la pau.

Com molts d'altres, m'havia perdut, pel sentit humà, dins la mar de l'error, sense brúixola, però, cercant sincerament i honestament un recer. Havia esbrinat tota mena de religions i de filosofies que em venien a mà, tret de la Ciència Cristiana, que aleshores no estimava digne d'estudi, i que tanmateix tenia la veritat que cercava, la claror que "llueix dins les tenebres i que les tenebres no poden acollir." Vaig passar tres anys resistint tossudament la Veritat, i patint cada cop més. Aleshores, es féu la claror i començà una nova existència. Ara, al cap de nou anys d'experiència a la Ciència Cristiana, i havent passat proves difícils, puc dir ben sincerament que a l'hora de la veritat, quan més m'ha calgut, no m'ha fallat mai. -J.F.J, Cincinnati, Ohio. USA

GUARIMENT MORAL I FÍSIC

No vaig acceptar la Ciència Cristiana perquè m'hagués guarit a mi personalment, ans perquè vaig veure la meva mare, que s'enfonsava dins d'una invalidesa total per culpa del reumatisme, posar-se bé del tot després d'uns quants tractaments de la Ciència Cristiana. Vaig pensar que aquesta havia de ser certament la veritat que Jesús ensenyà i practicà, i que era, doncs, la veritat que havia cercat amb desfici.

Ja fa gairebé deu anys que tot això s'esdevingué. Era el primer cop que sentia a parlar de la Ciència Cristiana. Aviat em vaig fer a mans una còpia de *Ciència i Salut* i la vaig començar a estudiar per veure si la Ciència Cristiana era la veritat. No m'havia passat pel cap d'estudiar-la per a ser guarit físicament; de fet, no pensava que em calgués. Era la meva ànima la que reclamava quelcom que encara no havia trobat. Aquest llibre fóu, de fet, la clau de les Escriptures.

No feia gaire que llegia el llibre que em vaig adonar que hi veia més bé, normal, de fet. Podia llegir tanta estona com volgués i a qualsevol hora, una cosa que abans no podia fer perquè els ulls de seguida em feien mal. Els metges m'havien dit que la meva vista no seria mai gaire bona, i que si no portava ulleres la podia perdre del tot. No m'hi vaig resignar mai a portar ulleres, i ara, mercès a la Ciència Cristiana, no em calen, i la meva feina d'oficinista de correus dels ferrocarrils aquests darrers dos anys, n'és una bona prova. Alhora que se'm guariren els ulls, em vaig adonar que un altre problema que havia arrossegat tota la vida, i que es pensaven que era hereditari, també s'havia esvaït. Des d'aleshores el meu creixement espiritual m'ha semblat lent, tamnateix quan miro enrera, i em veig tal com era abans la Ciència Cristiana no arribés a la meva vida, i com en sóc, ara, de diferent, només puc aclucar els ulls a aquesta vella imatge i alegrar-me d' "haver tornat a néixer" i d' "haver-me despullat cada dia de l'home vell amb les seves obres," i "d'haver-me revestit de l'home nou."

De les moltes coses que han estat vençudes estudiant *Ciència i Salut*, i practicant la veritat que s'hi ensenya, puc esmentar el renegar, el fumar, un temperament impulsiu, que ens havia fet a mi i als del meu voltant sovint ben malaurats, i pensaments de malícia, de revenja, ...

-O.L.R, Forth Worth, Texas. USA.

Vaig passar gran part de la meva infantesa a mans dels metges. Des del meu naixement se'm tingué per un infant molt feble, però la meva mare era valenta, m'estimava molt, i féu per mi tot el que va saber i poder. Viví a tota hora engolfat dins la malaltia i els remeis, i quan vaig arribar a l'adolescència, em penso que ja sabia el remei de cada malaltia. Viví dins d'aquest estat il·lusori, perquè ningú m'havia dit mai quina era la causa real de les meves tribulacions. A part de posar-me a les mans d'un especialista punter dos anys seguits, era pacient extern d'un hospital de renom, però no em guaria. És bo de veure com en són de protegits "els menuts" al bell mig dels tràngols aparents. Sempre vaig resar les pregàries que m'havien ensenyat, i quan em vaig fer més gran, vaig començar a implorar la saviesa. De mica en mica, el desig de ser lliure es féu més i més gran, i les meves pregàries em menaren finalment a la Veritat. El primer cop que vaig sentir a parlar de la Ciència Cristiana, era a casa d'uns bons amics Científics Cristians; la seva puresa de pensament i d'exemple m'eixamplà el cor. Vaig comprar una còpia de *Ciència i Salut*, i al cap d'estudiar uns quants dies el llibre i la Bíblia plegats, em vaig adonar que si la Bíblia era veritat, *Ciència i Salut* també n'havia de ser. Vaig començar la meva demostració refinant la meva condició física i mental, i tan aviat com la por i el mal s'espargiren, em vaig trobar animat per a tirar endavant. Vaig ser guarit, i no em vaig plànyer més. Vaig anar estudiant *Ciència i Salut*, i quan vaig entendre una mica la Ciència de la Ment, el meu primer pensament fou ajudar els altres. Vaig ser menat allà on podia progressar a la Ciència Cristiana, i ja no "em vaig deixar emportar per cada cop de vent doctrinal," que bufava, ans em vaig arrapar al Principi tan fort com vaig poder. Des del moment que el guariment entrà a la meva

consciència, el desig dels remeis materials es fongué, perquè la Ciència Cristiana assenyalà immediatament la manera d'arribar a la causa de la inharmonia i de la malaltia. Tot el que havia de deixar anar eren les falses creences de la ment mortal. La Ciència Cristiana aleshores m'ensenyà a estimar l'església, i a valorar el que ja havia fet per la humanitat. Pensava sovint en la vella dita, "La caritat ben entesa comença a casa," i al cap de tres anys de preparar-me em vaig veure en cor de portar la Ciència Cristiana a casa meva, on al moment adient, hi trobà acceptació i deixebles ben predisposats. Això em féu sentir més joia que el meu guariment. Com més veia acomplir-se el bé, més estimava la Veritat. La Ciència Cristiana canvià la meva vida, i em féu a mans un objectiu i uns motius vitals més nobles. Els defectes dels altres no m'afectaren tant quan vaig saber que el mal no és personal ni és enlloc. Ni em vaig sentir ofès tan fàcilment quan vaig entendre la manera de treballar desinteressadament per a fer créixer la Causa. -A.E.J, Toledo, Ohio. USA

TROBALLA D'UN AJUT SEMPRE PRESENT

El vint-i-tres de Març del 1900, el dia que feia setanta-un anys, vaig rebre de mans d'una de les meves filles una còpia de *Ciència i Salut*. Malgrat llegir tota mena de llibres i diaris, no en sabia res de la Ciència Cristiana, tret del què n'havia dit un breu article escrit a la primavera en un diari de St. Francisco, on un ministre ortodox parlava de la gent que practicava la Ciència Cristiana en un to no gaire lloable.

Al llibre de la Sra Eddy hi vaig trobar moltes idees que no foren fàcils de capir a la primera llegida, però mercès a l'estudi consistent i curós, i també al meu coneixement de la química i de la física, aviat em vaig treure de sobre la creença que hi ha sensació a la matèria, -la pretesa substància elemental. Una tarda vaig engegar la meva serra circular per a tallar llenya per la llar de foc i estellar un marc de fusta. Quan el tallava, la fusta es cloqué i pinçà la serra. Vaig agafar una estella i la vaig mirar de posar dins la clivella on la serra s'havia encallat, però una mica de glaç la féu bellugar i sortí disparada amb força, anà a petar a la meva cara, rebotà a la galta esquerra i caigué sobre la neu, vint peus enllà. La sang s'escampà sobre la neu a tocar de la serra, i quan em vaig tocar la cara amb les mans, vaig notar que hi tenia dues nafres, una, a la junta de la mandíbula i una altra sobre l'os de la galta, de la mida d'una moneda. "Ara," vaig dir-me a mi mateix "tens un cas de cirurgia a les mans," i sense més cerimònies, vaig començar a tractar el cas tan bé com vaig saber. La sang que rajava s'estroncà gairebé de seguida, i el mal que m'havia començat a martellejar es fongué. No hi vaig parar més esment, vaig acabar la meva feina i vaig anar a sopar. Quan em vaig rentar la cara vaig notar un bony a la barra on hi havia picat l'estella de fusta, però després de la lectura nocturna habitual, em vaig ficar al llit i vaig dormir d'una tirada fins a la matinada; em va desvetllar el mal al cantó dret de la cara. Em vaig tocar allà on em feia mal, i vaig veure que hi tenia un altre bony, però el vaig tractar i em vaig tornar a embaltir. No vaig perdre ni una hora per culpa del mal, tot i que després vaig saber que m'havia trencat la mandíbula. No hi ha quedat cap cicatriu, només una taqueta vermella a la galta, i els bonys de les barres fa temps que són fora.

Resumint tot el bé que he rebut de la lectura de *Ciència i Salut*, no puc estar-me'n de fer esment d'una malaltia que es remunta a la guerra (1862). Vaig arribar a les portes de la mort per culpa d'una diarrea maligna i crònica. La meva oïda també havia quedat molt afectada per l'impacte del soroll dels canons de Shiloh, però ara hi torno a sentir, i si abans no gosava menjar taronges ni raïms, ara puc menjar de tot sense que em faci cap mal. La meva pau mental em dóna un repós que no havia experimentat mai a la meva vida, i ja no cerco més a fora ni lluny la divina Presència que, ni que no ho sabés, sempre havia tingut a tocar. -L.B, Baldy, Nou Mèxic. USA

GUARIMENT DE MOLTS PROBLEMES FÍSICS I MENTALS

No fa ni un any, quan semblava que la meva vida era plena de tribulacions, vaig ser menat vers la Ciència Cristiana. La còpia de *Ciència i Salut* de la meva mare sempre era sobre la taula, però gairebé no la llegia mai. Tanmateix un dia, l'angoixa mental era tan gran que la vaig agafar per a veure si hi podia trobar gens de pau. Des d'aleshores els meus companys de cada dia han estat la Bíblia i *Ciència i Salut*. Quan em vaig posar a llegir *Ciència i Salut* tenia una erupció terrible a la cara, que feia dos anys que arrossegava. Havia anat a veure més d'un metge, i havia emprat tots els remeis que m'havien suggerit per a desempallegar-me'n, però endebades. No tenia cap esperança de guarir-me perquè el darrer metge que em visità digué que era tuberculosi de la pell, i que era inguarible. Al cap d'unes quantes setmanes d'haver començat a llegir *Ciència i Salut*, em vaig

quedar bocabadada en veure que la pell gairebé s'havia guarit del tot, i avui tinc les galtes fines, i les cicatrius es fonen.

A l'Abril va néixer el meu fill. Només hi havia el practicant de la Ciència Cristiana i una amiga. Gairebé no vaig patir gens, i al cap de tres dies ja vaig anar al pis de baix. Alleto el meu fill -un privilegi que no vaig tenir amb el meu primer nadó. És un exemple de salut, i no ha estat ni un dia malalt des que va néixer. -K.E.W.L, Mt. Dora, Florida. USA

UNA VIDA NOVA

Quan vaig marxar, jove, de casa dels meus pares, em vaig emportar una protecció contra les temptacions de la gran ciutat, -les pregàries de la mare i una petita Bíblia. Vaig llegir i pregar una temporada, sense entendre res. No n'hi va haver prou, i semblava que el mal guanyés la partida. Aviat vaig deixar la meva Bíblia; no em vaig enrecordar de girar-me vers Déu pregant per a trobar-hi ajut i guiatge, i vaig cercar al món allò que mai ha donat ni mai podrà donar, -salut, pau i joia.

Així, doncs, quan uns quants anys més tard la Ciència Cristiana entrà a casa meva, em trobà allunyat de la pregària, sense església i sense Déu, una llar sense harmonia, i sense cap coneixement de les coses espirituals. La meva esposa feia anys que cercava la salut a mans dels metges, sense succés i com a darrer recurs li havien recomanat la Ciència Cristiana. L'ajut que en va rebre fóu tan meravellós, que vaig començar a estudiar *Ciència i Salut*. El primer efecte que vaig notar en llegir el nostre llibre de text, fóu una gran estimació per la Bíblia, i un gran desig de llegir-la, cosa que feia anys que no feia. Vaig demanar a Déu, pregant silent, que em fes veure la

claror i la Veritat per a poder ser un home més bo. “Has de tornar a néixer.” Així, un altre cop, i com un infant, vaig aprendre la pregària efectiva “feta amb fervor” i que “té un gran poder.” Al cap d'unes quantes setmanes d'estudiar la Bíblia i *Ciència i Salut*, i sense cap altre ajut, vaig ser guarit del desig de beure licor, que feia anys que arrossegava, i del tabac. Han passat deu anys i aquests desitjos no han tornat a treure el cap. I no he consumit ni licor ni tabac de cap mena des d'aleshores fins ara. Ben certament a casa nostra s'hi ha acomplert aquest passatge de les Escripures: “Les coses velles han passat, mira, tot ha esdevingut nou.” Com podem preuar el valor d'un llibre, que en estudiar-lo, genera tanta transformació i tanta regeneració?” Només si mirem de viure i de practicar allò que ensenya, podem començar a pagar el nostre deute envers Déu, i envers la qui Ell ha enviat per a fer-nos capir ben clar la vida i els ensenyaments de JesuCrist. -W.H.P, Boston, Massachussets. USA.

UNA VEU DES D'ANGLATERRA

Vaig viure molts anys afeixugada. No tenia prou mala salut per a ser una invàlida, però patia més feblesa i lassament del que puc explicar. Pensant-me que aquesta era la voluntat de Déu, no li demanava que em guarís, malgrat anar d'un metge a l'altre i prendre remeis sense aturador. Patia dispepsia, congestió del fetge, visió feble, i molts altres destrets. Malgrat tots els remeis i els canvis que feia per mirar de trobar-me bé, no me'n sortia, ni pensava que me'n pogués sortir, i, pregava, doncs, que se'm donés la gràcia de portar la meva creu amb paciència, pel bé dels altres. Un dia, mentre jeia al sofà, desfeta, una cosa que s'havia fet habitual, em van venir al cap aquests mots, “Allò

que demanis a la pregària, sense dubtar-ne al teu cor, ho rebràs.” Em vaig alçar, em vaig agenollar, i vaig dir, “O, Déu, meu, dóna'm la salut.” Li explicava això a una amiga, i gentilment m'allargà un exemplar del *Sentinel*. Imagineu-vos la meva joia quan vaig llegir-hi els testimonis de guariment! Me'ls vaig creure, tot fent memòria dels mots del nostre Mestre, “Beneïts els qui creuran sense haver vist.” Vaig fer-me meva una còpia de *Ciència i Salut* i no havia passat ni una setmana que em vaig adonar que si Déu era el meu tot, no em calien les ulleres. Els meus ulls es guariren en pocs dies, i des d'aleshores no m'he enrecordat més de les ulleres. També vaig ser guarida de dispepsia i mengi el que mengi, no em fa mal res. La creença en les lleis de la salut també fôu destruïda, en capir que el nostre Pare del cel no les havia fet, i d'això se n'ha seguit la bella demostració de veure vençut el lassament.

No en podré estar mai prou agraïda. De fet, ben certes són aquests mots, “Correran i no es cansaran.” Fa més d'un any de tot això, i puc dir que no he tornat a tenir el desig d'ajoure'm al sofà, ni he tingut gens de mal de cap, tot i que faig més feina de la que mai havia fet. Moltes menes de pors han estat també vençudes. -A. L, Chelmsford, England.

DESITJOS DEPRAVATS, VENÇUTS

Quan la Ciència Cristiana em vingué a trobar, o més aviat, quan vaig anar a trobar la Ciència Cristiana, no tenia un mal concepte de mi mateix. Em pensava que era un bon xicot. No tenia idees religioses. I semblava que la meva vida anava prou bé, per no dir més bé, que la vida de molts dels qui professaven ser Cristians. I vaig anar fent així

fins que vaig ser menat a estudiar la Ciència Cristiana.

A mesura que, a còpia d'estudiar, vaig anar entenent més i més les idees exposades a la Bíblia i al llibre *Ciència i Salut*, i em vaig començar a conèixer a mi mateix, em vaig adonar del gran canvi que havia experimentat. Feia quinze anys que consumia tabac, en fumava i en mastegava; Feia deu anys que era un barraler; també renegava a tort i a dret. La Ciència Cristiana m'ha deslliurat de tots aquests mals hàbits. Una malaltia d'estómac i altres problemes menors, com ara mal de caps, mal temperament, i un amor fora de mesura pels diners ..., també es van fondre mercès a aquesta influència benèfica. Allò que abans era una font de plaer, ara ja no n'és. No era un plaer real. No he perdut res, no he sacrificat res; ans hi he guanyat molt, tanmateix encara no ho he guanyat tot, perquè veig que em queda molta feina per fer.

L'estat mental abans i després de començar a estudiar *Ciència i Salut* és tan diferent com el blanc i el negre. Com diu la Sra Eddy, "No és la matèria, ans la Ment, la que sadolla." -G.B.P, Henry, Dakota del Sud. USA

INFLAMACIÓ DE L'ESTÓMAC, GUARIDA

Voldria expressar el meu agraïment pels molts beneficis que he rebut de la Ciència Cristiana, i vull esmentar la gran joia que omplí el meu pensament en saber que l'home no és la víctima indefensa del pecat, de la malaltia i de la mort. Mercès als ensenyaments d'aquesta Ciència he pogut vèncer molts errors.

Quan la Ciència Cristiana arribà a la meua vida, a Xicago, ara fa un any, patia una inflamació de l'estómac que no em deixava de petja, i

feia divuit anys que era esclau del tabac. El patiment i la feblesa m'havien pres tot el que estimava. Els primers símptomes de la malaltia havien començat cinc anys enrera amb unes rampes fortes a l'estómac, que finalment van fer cap a d'altres símptomes d'aquesta malaltia punyent. Prenia remeis contínuament, i el meu règim alimentari cada dia es feia més estricte, fins que vaig arribar a menjar només tres llesquetes de pa torrat diàries.

En aquest estat vaig marxar de l'Est per anar cap a casa a Xicago, tot esperant que un canvi de clima em pogués ajudar. Al cap de sis setmanes i sense veure-hi cap canvi, vaig decidir de tornar cap a l'Est. El darrer diumenge al matí abans de marxar, vaig agafar un diari dominical, i fent una ullada als temes religiosos, hi vaig veure l'anunci dels serveis d'una església de la Ciència Cristiana. La tafaneria m'hi féu anar, i aquell matí no em marxarà mai del cap, ni la sorpresa i la joia d'haver trobat aquella bonica església i saber que tanta gent creu realment que avui Déu guareix el malalt. Això féu entrar un primer raig d'esperança a la meua vida. Vaig tornar a anar al servei del vespre. D'entre els anuncis que s'hi feren, n'hi havia un que feia esment d'una sala de lectura amb l'adreça i els horaris. El dilluns a primera hora ja hi era, i el primer llibre que vaig agafar fóu *Ciència i Salut*, que em descobrí un món nou.

Havia fet tant règim i patit tant que el menjar em feia una por morbosa. Quan vaig arribar al punt on s'hi llegeix, "ni el menjar ni l'estómac, sense el consentiment de la ment mortal, et poden fer patir." (*Ciència i Salut*, p. 221), vaig sortir de la sala de lectura per anar a menjar alguna cosa. Vaig trobar un forn, i vaig comprar una bossa de pastissos que em vaig menjar de gust, i una mica més tard vaig fer un bon sopar sense que el meu estómac digues ni piu.

Des d'aleshores he menjat el que m'ha vingut de gust, i el desig de fumar que feia anys que arrossegava, s'ha esvaït del tot. Capir la Veritat m'alliberà del tot del mal d'estómac i guarí també el morbós desig de fumar. Quan vaig tornar a l'Est vaig comprar una còpia de *Ciència i Salut*, que he llegit diàriament, i m'ha ajudat en tots els aspectes de la vida.

A casa i a la feina aquesta Ciència és una font de força i de consol. N'he passat de tots colors, però amb la Ciència Cristiana, sempre me n'he sortit. - W.E.B, New Britain, Connecticut. USA.

GUARIMENT D'UNA MALALTIA DE L'ESPINADA

Quan, fa set anys, vaig sentir a parlar per primer cop de la Ciència Cristiana, em vaig imaginar que era alguna vella moda amb un nom nou. A la petita ciutat de Texas on aleshores vivíem hi havia dos o tres Científics Cristians que s'aplegaven a casa d'un per a llegir la lliçó-Sermó. Un dia en vaig trobar un, i li vaig preguntar si els que no hi creien hi podien anar. Em va dir que sí. Hi vaig anar, doncs, comptant que farien alguna cosa, de la qual me'n podria enriure amb les meves amigues. Em vaig quedar de pedra quan vaig veure que només llegien la Bíblia i un altre llibre que anomenaven *Ciència i Salut*. Malgrat que tot plegat semblava una bogeria, vaig decidir d'anar-hi fins que vegés clar el que creien. I amb el temps vaig començar a entendre una mica el que sabien, no pas el que creien, i en lloc de malbaratar el meu temps dient als altres com n'és de xarona la Ciència Cristiana, ara miro

de trobar els mots per a dir com n'és de gran i meravellosa. He estat guarida d'una malaltia de la medulla espinal, dita incurable, que feia deu anys que arrossegava, llegint la Bíblia i *Ciència i Salut*. El llibre *Ciència i Salut* ha estat el meu únic mestre, i en vull agrair la nostra Cap.

No hi ha cap altre Científic a prop d'on ara vivim, però tinc el *Llibret Trimestral* i estudio la lliçó tota sola. Tinc cinc criatures menudes, i la Ciència Cristiana m'és d'un valor inestimable per a pujar-les, i per a vèncer les malalties ordinàries. La canalla sovint s'ajuden els uns als altres per a guarir els seus petits mals i esvair les seves pors. -Sra. M.H, Oleta, Oklahoma. USA.

VICTÒRIA SOBRE MOLTS MALS

Al segon capítol de la Primera Carta de Pere, al vers novè, hi llegim "... per a què proclameu les lloances del Qui us ha cridat de les tenebres a la Seva llum meravellosa." Els periòdics que la nostra Cap ha fundat amb tanta saviesa ens fan a mans un mitjà per a proclamar les lloances de la Veritat.

La lectura del llibre d'estudi de la Ciència Cristiana m'ha fet passar de les tenebres del patiment i del defalliment físic a la claror de la salut i de la joia a la meva feina i a la meva vida, de les tenebres d'una visió emboirada a la claror d'una visió més clara, de la foscor del dubte i la inharmonia a la claror meravellosa de la realitat del bé.

Quan em deixaren el llibre, feia classes a l'escola pública de Xicago

i sovint havia d'agafar la baixa per culpa de la malaltia. Quan feia cinc setmanes que em tractaven per culpa d'un problema orgànic, i m'havien dit que en tenia per mesos de tornar a estar bé, vaig sentir a parlar del llibre *Ciència i Salut*. No em passà mai pel cap que em pogués guarir llegint un llibre, però la transformació del meu pensament fou tan pregon, que em vaig guarir no només del problema orgànic, ans també de visió borrosa, de cansament, i de tot un reguitzell d'altres malalties. No vaig tornar a anar a cal metge fins al cap de quatre mesos, a pagar la factura (que, dit de passada, era cinc cops més cara que el llibre *Ciència i Salut* que vaig comprar). Des que llegeixo el llibre he fet classes constantment sense fallar ni un dia. També m'ha ajudat a la meva feina de moltes altres maneres.

Llegint el llibre de text, he après que Déu ens ha donat la fortalesa de fer tot el que hem de fer i que són les coses que no hem de fer (les enveges, les baralles, la rivalitat, l'urc, i tota la resta) les que ens afeixuguen i ens carreguen de cansament i inharmonia.

L'agraïment a la nostra estimada Cap, la Sra. Eddy, i als seus estudiants fidels, amb els qui després em vaig associar, només es pot expressar pel maldar diari, practicant allò que se'ns ha ensenyat.
-T.H.A, Madison, Wisconsin. USA

PREJUDICIS DEPASSATS

El meu interès per la Ciència Cristiana es començà a desvetllar, si fa o no fa, tres anys enrera, quan em calia ajut desesperadament. No he estat mai gaire valenta i em vaig anar afeblint, a mesura que passaven els anys, fins que vaig arribar a estar tan malalta que la vida se'm feia

un feix. El llibre *Ciència i Salut* de la Sra. Eddy m'arribà a les mans, en resposta a la meva pregària, d'on no m'esperava. Estava una mica esglaiada del què em pensava que era una d'aquestes modes noves, però no n'havia llegit pas gaires pàgines, que ja vaig intuir que havia trobat la veritat que ens fa lliures. Vaig ser guarida de problemes d'estómac, d'atacs de bilis i de feblesa interna.

Un metge m'havia dit que m'havia d'operar si em volia posar bé, però mercès a aquesta Veritat, m'he adonat que l'única operació que em calia era la regeneració d'aquesta pretesa ment humana, que es fa aprenent a conèixer Déu. M'he pogut a judar a mi mateixa i a d'altres molts cops.

Les paraules no poden expressar el meu agraïment a la Sra. Eddy, i a tots els qui posen a l'abast del món sencer aquestes grans veritats per ajudar-lo. -E.E.M, Hungtington, Virginia Occidental. USA.

UN TESTIMONI CONVINCENT

Vaig començar a estudiar la Ciència Cristiana fa cinc anys, perquè m'atreia la naturalesa pràctica de les afirmacions que feia, i haig de dir des d'un bon començament, que malgrat la meva poca experiència, hi he trobat tot i més del que mai havia sommiat de discernir en aquest nivell d'existència. Estic convençut d'haver trobat la Veritat. Déu és realment per a mi un ajut sempre a l'abast.

La meva filleta petita, un nadó de deu mesos, tenia restrenyiment. Era tan greu que em feia por de marxar de casa, perquè no sabia quan li agafaria un atac. Havia provat tots els remeis habituals, però el

restrenyiment cada cop era més empedreït. A la mateixa casa on érem, hi vivia una Científica Cristiana que deixava lluir la seva claror, i malgrat no dir gran cosa, vaig sentir que reflectia l'Amor. Jo no en sabia res dels ensenyaments de la Ciència Cristiana, tret de la idea que Déu era sempre el metge. A la meua manera creia que era totpoderós, i un dia vaig dir al meu home, “No donaré més remei a la nena. La deixaré simplement a mans de Déu i a veure què hi fa. Jo he fet tot el que podia.” Del dit al fet, vaig deixar el meu feix als peus de Déu, i no el vaig tornar a agafar. Al cap de dos dies, la nena estava bé del tot, i des d'aleshores no ha tingut cap problema. Ara té sis anys. Al cap d'uns quants mesos, es presentà una altra prova. La nena es despertà a les nou del vespre plorant i agafant-se l'orella. Pel sentit humà semblava una infecció. Jo era sola. Vaig agafar la meua Bíblia i *Ciència i Salut*, però com més jo treballava, més plorava la nena. L'error em suggeria remeis materials, però vaig dir fermament: “No, no tornaré enrera vers l'error. Déu m'ajudarà.” Just en aquell moment vaig adonar-me de com n'era de gran la meua por, i una xerrada amb la Científica que primer m'explicà la Veritat, em vingué al cap. Em digué que s'havia adonat que sempre l'ajudava, tractar-se a si mateixa i foragitar la por, abans de tractar cap malalt. Vaig deixar la criatura a terra i vaig agafar *Ciència i Salut*, i aquests foren els mots que hi vaig llegir: “Cada prova de la nostra fe en Déu ens fa més forts. Com més difícil és la condició material que l'Esperit ha de vèncer, més ferma hauria de ser la nostra fe i més pur el nostre amor. L'apòstol Joan diu: “A l'Amor no hi ha por, l'Amor perfecte fa fora la por.” (*Ciència i Salut*, pàg. 410) Vaig alçar els ulls, el plor havia emmudit, la criatura reia, i al cap d'uns quants minuts em digué que se'n volia entornar al llit. No ha patit cap més problema

d'aquesta mena.

Des d'aleshores he vist el poder de la Veritat vèncer errors de tota mena, inflamació de la gola, tos, les glàndules ... etc. Estic agraïda per totes aquestes proves, però encara n'estic més pels ensenyaments espirituals que m'han ensenyat a estimar, a perdonar, a mossegar-me la llengua, i a no criticar. -M.A.H, Brockton, Massachussets. USA.

GUARIT FÍSICAMENT I ESPIRITUALMENT

Feia anys que prenia remeis contínuament. Finalment, de cop, vaig caure malalt i vaig haver de fer llit dos mesos seguits sense bellugar-me. En pic em vaig veure les orelles, vaig marxar tres mesos, de viatge, pensant que quan tornés podria tornar a treballar. Vaig fer un bon pedaç, però el meu metge, la meva família i els meus amics tenien por que no agafés la tuberculosi, i em van dir que vigilés, que l'hivern s'acostava. I de seguida aquesta por semblà justificada. Quan només feia tres setmanes que treballava, tots els mals tornaren a treure el cap, i m'havia de ficar al llit en pic arribava a casa. La vida no era cap plaer. El meu amo em recomenà que anés a cal metge, i em digué que potser valia més que aquell hivern no treballés. Fóu aleshores que em vaig girar vers la Ciència Cristiana. No podia plegar de treballar i viure lluny de casa; no tenia prou diners; ni volia dependre més dels metges ni dels remeis. Vaig agafar el llibre i el llegia mentre feia camí cap a la feina, i al migdia, un dia em vaig ajeure al sofà en lloc d'anar a dinar a fora, i em vaig embaltir. Quan em vaig desvetllar era una altra persona, tots els mals s'havien fos i era lliure. Era tan feliç que gairebé no em

podia controlar. Des del punt de vista del sentit material fôu meravellós. Mentre caminava anava dient, “meravellós, meravellós, meravellós,” i vaig mirar de capir “l'enunciat científic de l'èsser,” repetint-ne les frases i sospesant-les. Vaig llegir el llibre quatre cops seguits, i em vaig adonar que cada cop l'entenia més.

Aquest guariment s'esdevingué l'Octubre del 1901, sense altre ajut que el llibre *Ciència i Salut*, i ben aviat vaig ser alleujat d'altres malalties cròniques. Al febrer vaig poder deixar de banda les ulleres que feia deu anys i mig que portava per culpa de l'estigmatisme. Els oculistes m'havien dit que n'hauria de portar sempre. Al cap d'un mes el meu pare em demanà que l'ajudés, perquè patia molt per culpa del restrenyiment, de la dispepsia i d'una neuràlgia. Menjava només segó de blat, morint-se gairebé de gana, i estava fet un nyap. Tenia les cames tan fredes que se les havia d'embolicar amb flassades. Em vaig sentir molt poca cosa quan em demanà que l'ajudés, i li vaig dir que li trobaria un practicant, perquè jo no havia tractat mai ningú; però no volia ningú tret de mi; i fet i debatut, vaig dir que ho provaria, però que si no en treia cap bé, no n'havia de fer responsable la Ciència, puix el responsable en seria la meva manca de comprensió i no pas la Ciència. Li vaig demanar que llegís *Ciència i Salut* i que mengés el que volgués, i que no fes servir cap mena de remei. Al cap de dos tractaments em va dir que havia estat guarit del mal que feia trenta anys que el tenia amorrat al piló. Veient tots aquestes demostracions que en de bracet de la meva acceptació de la Ciència Cristiana, vaig saber que havia de ser la veritat. -R.L.A, Xicago, Illinois. USA.

UNA VEU DEL SUD

Des de la infantesa vaig ser una criatura de salut delicada, i els meus pares no es pensaven que pogués viure gaires anys. Vaig viure, però la meua salut no era bona. Els viatges i els canvis de clima només m'alleujaven temporalment, i els metges no em donaren mai l'esperança de posar-me bé.

Com a darrer recurs, vaig començar a estudiar *Ciència i Salut*, i abans d'acabar de llegir el llibre vaig veure ben clar que la seva autora havia rebut el comandament diví de portar aquest missatge espiritual a un món que l'esperava amb candeletes. Llegint-lo em va revenir la salut, i vaig ser guarida d'una malaltia que tots els metges havien declarat incurable.

D'aquest guariment i de la benedicció encara més gran i més preciosa de veure revelat el fet espiritual de l'ésser, n'estic profundament agraïda.

Què podem donar a canvi del beneficis rebuts i posats al nostre abast mercès a la vida consagrada de la nostra venerada Cap? Només seguint els ensenyaments del nostre llibre de text, i obeint aimants les exhortacions dolces i oportunes de la nostra Cap podem demostrar el nostre veritable agraïment. -F.H.D, De Funiak Springs, Florida.USA..

GUARIT DESPRÉS DE PATIR MOLT

Un testimoni que es publicà al *Journal* em menà a esbrinar la Ciència Cristiana, i espero, de paga, esdevenir també el canal que meni algú altre a veure la bellesa d'aquesta veritat salvadora, i a assolir un coneixement exacte de Déu, i de la relació que l'home Hi té. Sé per

experiència que són els prejudicis i els malentesos que es tenen de la Ciència Cristiana els que no deixen gaudir a molta gent dels beneficis que dispensa.

Feia anys que prenia remeis patentats, i havia anat a un dels sanatoris de més renom del país, però no m'havia guarit, malgrat notar-hi un alleujament, que agrairé sempre, puix sé que els metges feren tot el que van poder. Vaig pensar molts cops que havia exhaurit totes les vies, però no vaig llençar mai el barret al foc, perquè tenia la intuïció que hi havia d'haver alguna cosa que, si la trobava, em podia guarir.

Aquest era el meu estat d'esperit quan la Ciència Cristiana entrà a la meua vida, i després de llegir uns quants *Journals*, vaig comprar una còpia de *Ciència i Salut*. La vaig llegir uns quants dies a hores vagaroses. Em vaig començar a trobar més bé, i al cap d'una setmana vaig ser guarit de gairebé totes les meves malalties, dispepsia i feblesa nerviosa, entre d'altres.

Tot i que havia sentit a parlar abans de la Ciència Cristiana, no havia sentit a dir mai que la lectura del seu llibre de text hagués guarit ningú. Vaig començar a llegir per a saber què era la Ciència Cristiana, però em vaig quedar bocabadat en veure que m'anava trobant més bé, i aviat vaig tenir la certesa que era la teologia que s'exposa al llibre *Ciència i Salut* la que m'havia guarit, igual que fóu la teologia de Jesús la que guarí els malalts.

També se m'ha fornit la prova que no hi pot haver cap Església de la Ciència Cristiana que no guareixi el malalt i el pecador, perquè el guariment és el resultat natural dels ensenyaments de la Ciència Cristiana. La Bíblia ha esdevingut per a mi una nova revelació, i la puc entendre més bé mercès a la il.luminació que he rebut en llegir *Ciència i Salut*. -A.F. M, Fairmont, Minnessota. USA.

Em manquen els mots quan miro de fer planer el que la Ciència Cristiana ha fet per mi. Des de feia vint anys patia mal d'esquena que em venia d'un accident que havia tingut de jovenet. Quan era un infant patia tant que alçava els ulls al cel i demanava a Déu, tot pensant que era en algun lloc allà dalt, que se m'enportés; estava tan cansat del món! Un gran mur de patiment semblava que em separés dels plaers que els altres fruïen, i no podia explicar com em sentia, perquè ningú no em podia entendre. Passaven els anys i vaig veure la meva felicitat terrenal escombrada, tenia el cor desfet i no sabia què fer. Demanava ajut un dia rera l'altre i una nit darrera l'altra, tot i que no estava gens segur del què Déu era, ni d'on era. Només sabia que patia i em calia ajut, i que a la terra no n'hi trobava ni pel cos ni per la ment. Sempre havia estimat la puresa, la veritat, i la dretura, i això feia que el mal em semblés una realitat espaordidora. No podia entomar-lo i estava desesperada. Aquest era el meu estat quan vaig començar a llegir *Ciència i Salut*. Estava a punt de rebre'n el missatge, i al cap de deu dies, vaig tenir una intuïció meravellosa de la veritat que guareix el malalt i amoreix els cors desfets. El mal em passà del tot, vaig copsar un besllum del cel nou i de la terra nova, i vaig començar a sentir el nodriment de l'Amor diví.

Feia molts anys que patia insomni. Aquella nit vaig dormir com un nadó, i em vaig despertar l'endemà bé i feliç. Una maregassa de claror il·luminà cada dia les pàgines del "petit llibre," i la revelació que s'hi amaga per a tothom, arribà al meu cor delerós. "La pau que depassa tota comprensió," davallà sobre meu, i una joia massa fonda per a ser expressada amb paraules va transformar la meva vida. Les meves

pregàries havien estat contestades, puix havia trobat Déu a la Ciència Cristiana.

La Bíblia, que no havia llegit gairebé gens, esdevingué el meu llibre d'estudi constant, la meva joia, i la meva guia. La còpia que vaig comprar al moment del meu guariment està assenyalada des del Gènesi fins a l'Apocalipsi. La vaig tenir tant a les mans, tres anys seguits, que les tapes es deslluïren i les pàgines es van desenganxar, i en vaig haver de comprar una altra. A les dues i a les tres de la matinada encara hi tenia el cap entaforat, i se'm féu cada dia més sagrada. L'ajut que en vaig rebre fóu tan meravellós que no trobo els mots per a expressar el meu agraïment. -I.L, Los Angeles, California. USA.

UN TESTIMONI ENCORATJADOR

Les paraules no poden expressar el meu agraïment a Déu per la Ciència Cristiana. Quan em vaig posar a llegir *Ciència i Salut*, havia provat tots els remeis haguts i per haver. No vaig notar de manera conscient cap canvi ni al meu cos ni a la meva ment fins que no vaig llegir la pàgina setze del capítol "Pregària." Els primers mots del "sentit espiritual del Pare Nostre," que parlaven del nostre Pare-Mare Déu, em feren veure un besllum de la claror celestial. Em vaig aturar per a raonar, i em vaig enrecordar dels ensenyaments de Jesús. La veritat de l'ésser espiritual de l'home començà a despuntar a la meva consciència. Em vaig adonar que no estava sotmés a cap llei mortal, com m'havien ensenyat tota la vida. No puc dir com ho vaig saber, però n'estava segura. Mercès a la Ciència Cristiana, la Sra. Eddy m'ha donat el que tota la vida havia delejat, una Mare, un Pare-Mare Déu perfecte.

Sabia que em mancava alguna cosa cabdal, i creia, aleshores, que el món ortodox només tenia la meitat de la veritat que Jesús havia vingut a establir. Quan vaig llegir, "Doneu-nos el nostre pa de cada dia," i la seva interpretació espiritual, les llàgrimes em començaren a regalimar galtes avall; tots els anys d'amargantor, d'odi i de por es van fondre. Vaig saber aleshores, tal com sé ara que no hi ha res que sadolli tret de l'Amor. Aquell dia començà el meu guariment conscient intern i extern, mental i físic. No n'he dubtat mai! Sabia de manera absoluta que la Ciència Cristiana era i és la Veritat. Els diners, els amics, la materialitat no són res a costat del coneixement conscient de Déu, de l'home i de l'univers.

No em calgué cap tractament; *Ciència i Salut* era tan clara i formosa! Abans de llegir el llibre no podia entendre la Bíblia, però en pic vaig entendre una mica la Ciència Cristiana, la Bíblia s'il.luminà. Fa deu anys que no haig de fer llit per cap malaltia. Sóc, i he estat tots aquests anys, un exemple de salut perfecta. Quan vaig començar a llegir *Ciència i Salut* pesava quaranta-set quilos, ara en peso més de setanta-dos. Aquesta salut física, tanmateix, no es pot comparar amb la meua felicitat, -amb l'harmonia, que no hi ha res que em pugui prendre-, perquè és el do de Déu. Res no m'ha demostrat més clarament la perversitat de la ment humana que les seves conclusions pel què fa al meu guariment. Fins i tot quan vaig sentir i saber que estava guarida, la gent em deia constantment, perquè estava prima i tenia una aparença delicada, "No estàs bé, només cal mirar-te." Ara que estic més molsudeta diuen, "sembla que no hagis tingut mai cap mal, no pot ser que tinguessis la tuberculosi."

Quan penso què era la meua vida abans de trobar la Ciència Cristiana, quan penso en els sis anys de refredats, de patiment i de tos,

per no dir res de la infelicitat, vull “treballar, vetllar i pregar” per a tenir la Ment del Crist i poder treballar com cal a la vinya de Déu, i per a saber que a la veritat, el que és d'un és de tots, -que un sol Déu, una sola Vida, una sola Veritat, un sol Amor ho és tot. -A.C.L, Kansas City, Kansas. USA.

EL DESIG DE FUMAR I DE BEURE ES VA FONDRE

Fa quatre anys que vaig sentir a parlar per primer cop de la Ciència Cristiana. En aquell moment beure i fumar era el meu consol. No tenia altra companyia. Havia viscut gairebé sempre des de la meva infantesa en un mal ambient. Malgrat que la meva situació no em feia feliç, no sabia com sortir-me'n, i no vaig trobar la manera fins que no vaig llegir *Ciència i Salut*. Havia anat de tant en tant a escoltar sermons, però no em consolaven més que la meva pipa, i vaig arribar, doncs, a la conclusió que anar a l'església no em podia satisfer i que m'estimava més fumar i beure. Quan vaig començar a llegir *Ciència i Salut*, em vaig adonar que m'oferia quelcom substancial. Al cap d'uns quants mesos d'estudiar el llibre, tot desig de fumar i de beure es fongué. No hi vaig haver de renunciar, no vaig fer cap sacrifici, senzillament vaig trobar una cosa més bona. Puc dir que havia fumat des que tinc memòria. Ja feia uns quants anys que fumava quan vaig acabar l'institut, i, com molts homes anglesos, adorava la meva pipa, i m'estimava més saltar-me un àpat que no pas estar-me del tabac. Em pensava que em consolava.

Aquests quatre anys que fa que estudio la Ciència Cristiana no he

després ni un cèntim en metges ni remeis, ni he perdut un dia de feina per culpa de la malaltia. Quina gran diferència si els comparem amb els quatre anys precedents. Llegir la Bíblia i estudiar les lliçons al *Llibret trimestral* és un gran plaer i un gran estímul. La Bíblia era per a mi un llibre misteriós, però *Ciència i Salut* n'ha fet un llibre absolutament preciós, en fer-ne el sentit, més clar, més planer i més simple.

Aprofito aquesta avinantesa per a expressar el meu agraïment a la Sra. Eddy i a l'amic que fa uns quants anys, em convidà a anar al servei fet a l'auditori. També vull expressar el meu reconeixement per tot el bé que he rebut del *Journal* i del *Sentinel*. M'han ajudat de no dir. Si el valor de *Ciència i Salut* i d'aquestes dues revistes es mesurés com els homes de negocis mesuren les coses, pels resultats i els beneficis que en treuen, certament per mi no tindrien preu. És impossible de mesurar-ne el valor, puix n'he tret quelcom que ni tots els diners del món poden comprar. -H.P.H, Xicago, Illinois. USA.

UNA EXPRESSIÓ D'AFECTUÓS AGRAÏMENT

A la primavera del 1893, mentre feia els meus estudis de teologia, *Ciència i Salut* em fôu posada a les mans, i la veritat que hi ha a les seves pàgines esdevingué de seguida per a mi la perla que no té preu. Vaig devorar el llibre, literalment, llegint-lo gairebé divuit hores cada dia. La seva originalitat era corprenedora, i capgirà el parer preconcebut que tenia de Déu, de l'home i de la creació. Dues afirmacions sobretot em colpiren: "El fonament de la discordança mortal és un fals sentit de l'origen de l'home" (p. 262), i "Per raonar com cal, hom hauria de considerar només un fet, l'existència espiritual." (p.492) Havia trobat la

nota dominant de la Ciència de l'ésser tal com l'ensenya aquest llibre meravellós, i no vaig afluir fins que no vaig albirar un besllum del cel nou i de la terra nova, perquè el primer cel i la primera terra començaven a esvair-se. Amb aquest enlairament espiritual, també arribà la salut física.

Havia passat tota la meua vida mig invàlid, i semblava que el meu fat era una vida de patiment. Al cap de tres setmanes de començar a llegir *Ciència i Salut*, vaig quedar joiosament corprès en veure que em trobava bé, sa físicament i inspirat espiritualment. La meua vida es desplegava sobre un fonament nou, les velles coses del sentit personal es fonien i tot esdevenia nou. Vaig aprendre que el bé infinit és l'únic l'Amic que podem cridar en tot moment, un ajut totpoderós i sempre present a l'hora dels problemes; que els Seus fills són governats en pau i harmonia per la llei espiritual, i que a mesura que aquesta llei és entesa, totes les altres coses hi són afegides ben aviat, de bracet d'una pau que la ment humana no es pot ni imaginar.

Els darrers dotze anys, tot el meu temps s'ha consagrat a la pràctica de la Ciència Cristiana, i he vist gairebé totes les anomenades malalties incurables guarides per la seva influència benefactora. Que Déu beneeixi la nostra Cap! Ha obert davant nostre una porta, que cap home pot tancar, i només és una qüestió de temps que el món la conegui més bé i l'estimi més. -E.E.N, Washington, Districte de Colúmbia. USA.

GUARIMENT D'UNA NEFRITIS CRÒNICA

El divuit d'Agost del 1902, em va tombar una malaltia, que tres metges van diagnosticar de nefritis crònica; em digueren que no viuria

ni un any, i que si vivia perdria el seny. El sis de Desembre del 1902, la meva dona em regalà pel meu compleany, *Ciència i Salut*, i ha estat el regal més valuós que mai m'han fet. Des d'aleshores que el llegeixo i vaig a la Segona Església de la nostra ciutat. Ni jo ni cap membre de la meva família no hem emprat cap més remei, ni n'hi ha cap a casa nostra. Em trobo la mar de bé i tots els mals hàbits s'han fos. Aquesta veritat ha estat per tots els de casa una deu de gran enlairament espiritual, i els mots no poden expressar el meu agraïment envers la Sra. Eddy, i tots els qui m'han menat fins aquesta veritat. -T.V, Xicago, Illinois. USA.

DESAPARICIÓ D'UN FIBROMA

Des de ben jove m'esbalaïa veure que els predicadors no interpretaven la Bíblia de manera adient, puix no podia concebre un Déu colèric, prou injust per a deixar patir mal, misèria i mort als Seus menuts. Tanmateix tenia l'esperança que algun dia la Veritat li seria revelada a un món que es desvetlla, però no podia ni somniar que ja aleshores Déu havia enviat una dona noble que reflectia prou puresa i santedat per a rebre "l'àngel de la Seva Presència," i fer comunió amb l'únic Déu veritable.

Tothom es pensava que tenia una predisposició a l'escròfula, i no era, doncs, una criatura forta ni atractiva; tota la meva joventut i la meva vida de dona no estigueren gairebé mai allerades de la por de les lleis de la matèria i de la manca de fortalesa. La mesura va sobreixir el dia que un metge em digué, al cap de setmanes de tractament, que tenia un fibroma que s'havia d'operar. Em van caure les ales del cor. Em trobava malament i estava molt desanimada quan, el Gener del

1893 vaig rebre una carta de la meva estimada germana, on m'hi explicava el gran ajut que havia rebut de la Ciència Cristiana. Vaig decidir tot seguit d'anar-ne a trobar un practicant, perquè sabia intuïtivament que era la veritat perduda anys ha, que m'havia d'afranquir. Fôu un gran esforç i un gran sacrifici per a mi anar a Xicago en aquell moment, però l'Amor diví em féu pas, i al Març ja hi era. Feia pocs dies que era a casa de ma germana, llegint *Ciència i Salut* gairebé sense aturador, que li vaig preguntar si no valdria més que em fes tractar pel tumor que em turmentava. Ella em digué: "Et trobes més bé, oi?" Li vaig assegurar que no m'havia trobat mai tant bé com des que hi havia arribat. "Bé," digué amb autoritat, "ja no tens el tumor, perquè Déu mai l'ha fet." I la seva afirmació fôu exacta, perquè des d'aquell dia no m'ha amoïnat més. Des d'aleshores he estat guarida d'inflamació crònica de la gola, de la febre del fenc, i d'altres mals, i sé que la Ciència Cristiana és la veritat. -B.W.S, Coldwater, Michigan. USA.

DE LA FOSCOR A LA CLAROR

Els testimonis publicats al *Sentinel* i al *Journal*, m'han ajudat tant, que ara envio el meu, esperant que pugui encoratjar algun cor que batalla. Em pujaren uns pares cristians, dolços i que m'estimaven, i vaig ser membre d'una església ortodoxa més de vint anys, però no estava mai contenta. La por m'aclaparava i els déus d'aquest món, el pecat, la malaltia i la pobresa, em tenien ben lligada. I tant era, doncs, on em girés, ni el què provés de fer, a tot arreu només hi trobava desengany i malguany; però Déu em menava vers una vida diferent. El meu interès per la Ciència Cristiana es va començar a desvetllar fa

tretze anys, i des d'aleshores n'he estat una deixeble fidel. La lectura de *Ciència i Salut* em guarí de bronquitis crònica i de laringitis i també he pogut deixar les ulleres de banda. La Ciència Cristiana no només m'ha ajudat mentalment, moralment i físicament, ans m'ha fornit la benaurança més gran, l'enlairament espiritual, que m'ha fet capir que Déu alhora vol i pot tenir cura dels Seus fills, si nosaltres estem a punt de fer-hi la nostra part i portar la creu, que per feixuga que sembli, sempre té una recompensa segura. La Ciència Cristiana no només m'ha ajudat a mi, ans m'ha fet bona per ajudar-ne d'altres.

La Bíblia és per mi un llibre nou. Ara entenc les paraules de Jesús, quan va dir "Veniu tots els que esteu cansats i afeixugats, i trobareu repós."

El meu cor vessa d'agraïment vers la Sra Eddy per la feina que ha fet i encara fa per la humanitat, i estic agraïda profundament a Déu perquè m'ha menat a la via de la veritat, a fi que tingui vida, i en tingui a desdir. -Sra. M.M, Xicago, Illinoi. USA.

GUARIT DE LA TUBERCULOSI PULMONAR I DE L'ASMA

És un plaer reconèixer els grans beneficis que he rebut de la Ciència Cristiana. Fa gairebé deu anys que la vaig començar a estudiar, tot manllivant una còpia de *Ciència i Salut*. Patia asma sense cap esperança de posar-me bé, -el mal de vegades era tan viu, que no podia ni respirar. També patia la temuda tuberculosi. Era hereditària, gairebé tota la meva família paterna i materna, n'havia mort. Vaig arrapar-me a la Ciència Cristiana com un home que s'anega, s'arrapa a

un bri d'herba. Tanmateix, quan la vaig començar a entendre, em fascinà i després d'haver llegit el llibre, gairebé totes les hores que estava despert, unes quantes setmanes seguides, em vaig adonar que em trobava molt més bé i estava tan convençut de la seva veritat, que tant jo com la meva dona vam llençar tots els remeis que hi havia a casa nostra, i des d'aleshores no n'hem emprat cap més. El nostre remei és la Ciència Cristiana. Vaig estudiar-la i en vaig practicar els ensenyaments tan bé com vaig saber, i en pocs mesos se'm va rescabalar la salut.

Abans d'estudiar la Ciència Cristiana, m'havia declarat, des de ben jove, obertament no creient; havia llegit a dojo literatura que s'avé amb aquest estat d'esperit i no volia sentir a parlar de res que tingués un caràcter religiós perquè l'ensenyament ortodox no m'havia semblat mai una interpretació racional d'un Déu ple de saviesa. Ara no dubto més de la veritat dels ensenyaments del nostre gran Guia, Jesús de Natzaret, que de l'exactitud de les lleis fonamentals de les matemàtiques o de la música. Sé, sense gens ni mica de dubte, que la Ciència Cristiana em salvà de la tomba, i m'ha fornit la prova que és un ajut pràctic i eficient a l'hora de la dissort. Per molt que hagi patit físicament, només en puc estar agraït, perquè de mà d'aquest patiment la porta de la meva consciència s'obrí per a deixar-hi entrar la claror de la Veritat. I així he après a conèixer una mica més Déu, el bé, tal com és revelat a la Ciència Cristiana. -C.B, Web City, Missouri. USA.

UN TESTIMONI AGRAÏT

“La Vostra paraula il.lumina els meus passos, i és la claror del meu camí.”

Aquesta veritat se m'ha demostrat de totes les maneres. Quan la Ciència Cristiana arribà a la meva vida era una desferra, físicament, mentalment i financera; però des que la lectura de *Ciència i Salut* em féu girar el pensament vers la claror, m'he adonat que, en la mesura que vull sincerament rebre la paraula i viure-la, tot conhort i tot bé m'és proveït. Estic especialment agraïda de l'ajut espiritual que he rebut. Sé que coses que vaig fer i pensar l'any passat, no les faria ni em passarien pel cap enguany, i n'estic contenta. Mercès a l'estudi pregon i consagrat de *Ciència i Salut*, he passat de la malaltia a la salut, de la tristesa a la pau, de l'estretor a l'abundor i, el que és més preciós de tot, de les tenebres a la llum. -Sra. H.S.C, Seattle, Washington. USA.